

Da demokrati blev et skældsord

Den 29. marts 2023 (EIRNS) – Kloge nationer og befolkninger ved, at når USA begynder at belære andre om “demokrati”, så er det mest høflige at finde et toilet, inden det går helt galt. Denne uges “topmøde for demokrati” er netop en sådan begivenhed. Faktisk er det så hyklerisk, at selv helt igennem fordærvede medier som Washington Post og Financial Times krummede tær blot ved tanken. Et medlem af Council on Foreign Relations gik så langt som til at påstå, at “topmødet for demokrati er en dårlig idé, som [ikke] vil forsvinde”.

Man behøver dog ikke være en højt betalt akademiker for at konstatere dette. Den “liberale” vestlige verdens degeneration og sammenbrud er tydelig for alle at se, med fattigdom, narkotikamisbrug, moralsk ligegyldighed og omsiggribende vold. Protestbevægelser vokser fortsat i Europa i modstand mod nye forsøg på at privatisere og presse befolkningen. “Grøn” lovgivning truer med at forhøje de allerede dræbende energipriser, hvilket selv nogle af de mest indædte troende – i Tysklands tilfælde – er begyndt at afvise. Storbritanniens kong Charles besøger Tyskland den 29.-31. marts – vil han i betragtning af den gryende uro i Tyskland selv blive kastet på møddingen?

Hykleri er en underdrivelse. En bedre beskrivelse ville være villige meddelagtige – eller gerningsmænd – i forbrydelser med massedrab i hele verden. Efterhånden som modstanden vokser mod Vestens stedfortræderkrig i Ukraine mod Rusland, midt i den stadig mere indlysende umulighed at vinde over Rusland “på slagmarken” – en kendsgerning, som selv Zelenskij åbenlyst bekymrer sig om – optrapper USA yderligere i retning af en potentiel atomar konfrontation mod Rusland. Hvad mere er, USA intimiderer og afpresser dem der ikke følger trop, og kræver nu af Argentina, at landet skal stoppe alt samarbejde med

Kina, og er forfærdet over at Honduras har valgt at bryde forbindelserne med Taiwan. Måske er dette "Demokrati med angloamerikansk særpræg".

Til sammenligning vil mange påpege, at det nye paradigme i relationerne, der vokser ud af venskabet mellem Kina og Rusland sammen med BRICS-Plus og SCO, er det sande demokrati, mens det imperialistiske Vesten udgør autokratierne. Dette synes bestemt at være tilfældet, hvis man ser på de igangværende afledte konsekvenser, som aftalen mellem Saudi-Arabien og Iran den 10. marts har for hele den Sydvestasiatiske region – man kan bestemt ikke *dikttere* fredelige relationer. Den iranske udenrigsminister er i øjeblikket i Moskva, hvor han fremmer denne proces og underskriver vidtrækkende økonomiske og udviklingsmæssige aftaler med Rusland. Saudi-Arabien har også formelt godkendt et såkaldt MOU (aftalememorandum) om at blive en dialogpartner i SCO. I september underskrev Iran dokumentation for sin ansøgning om at blive permanent medlem af SCO, og nu er de to lande i stigende grad i dialog.

Desuden er Kina vært for Boao Forum for Asien den 28.-31. marts, en bemærkelsesværdig samling af forretningsfolk og andre ledere fra alle hjørner af verden, der mødes for at drøfte de enorme investeringsmuligheder, der ligger forude, da vækstraterne i Asien sigter mod at overgå det globale gennemsnit med en faktor tre. Dette fulgte efter sidste uges Rusland-Afrika-konference i Moskva, hvor 40 nationer var repræsenteret for at drøfte økonomiske muligheder i modsætning til påstandene om, at Rusland er "isoleret" og "desperat". Endvidere indviede præsident Hakainde Hichilema i Zambia en ny dæmning med vandkraft (bygget i samarbejde med Kina), som vil øge landets strømkapacitet med hele 27 %.

På trods af disse eksempler på ægte demokratiske fordele i modsætning til autokratisk styre og dominans afspejler det faktisk ikke den virkelige verden. Selv de, der er mest engageret i "demokratiske" værdier og i at afvise "autoritære"

værdier, vil fejle. Dette er faktisk ikke det princip, der ligger til grund for et nyt paradigme for relationer. Et perfekt demokrati vil ikke bane vejen til en bedre fremtid – det kan det ikke.

I stedet for en sådan mislykket målestok kan man overveje, hvad Helga Zepp-LaRouche påpegede i sit dokument "Ti principper" fra november sidste år. I sit forslag til principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur beskrev hun følgende:

"For at overvinde de konflikter, der opstår på grund af stridende meninger, som er den måde, imperier har bevaret kontrollen over undersåtterne, må den økonomiske, sociale og politiske orden bringes i samklang med det fysiske univers' lovmæssighed. I europæisk filosofi blev dette diskuteret som væren i karakter med naturloven, i indisk filosofi som kosmologi, og i andre kulturer kan man finde passende begreber. Moderne videnskaber som rumvidenskab, biofysik og termonuklear fusionsvidenskab vil løbende øge menneskehedens viden om denne lovmæssighed. En lignende sammenhæng kan findes i de store værker af klassisk kunst i forskellige kulturer." (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>)

Med andre ord er der en lovmæssighed i universet, og det er forskellen, om vi vælger at handle i overensstemmelse med denne lovmæssighed eller ej – ikke den særlige form eller smag, vi bruger for at nå dertil. I den henseende er eksplosionen af et nyt system af relationer i verden, som finder sted omkring BRICS-Plus og andre, præcis dette. Kinas løft af over 800 millioner mennesker ud af fattigdom og dets forpligtelse til at fortsætte sådanne fremskridt i alle andre lande i verden er i overensstemmelse med naturretten, og ikke blot med den demokratiske lov. At modsætte sig dette er at modsætte sig et universelt princip.

Vesten må vågne op og se virkeligheden i øjnene. Mulighederne

for samarbejde omkring denne form for fælles mål er uendelige, og det er måske den eneste måde, hvorpå man kan redde sit liv.

Det transatlantiske område må ændres radikalt

Den 28. marts 2023 (EIRNS) – USA er vært for sin anden “Submit for Democracy”-begivenhed, som har vakt latterliggørelse på grund af gæstelistens sammensætning, det overvældende hykleri, der gennemsyrrer diskussionerne, og de vilde fordrejninger, der er nødvendige for at præsentere ordet “demokrati” som værende, med Lewis Carrolls ord i hans *Through the Looking Glass*, “bare hvad jeg vælger at det skal betyde – hverken mere eller mindre.”

Samantha Power vil holde foredrag om “retsstatsprincippet” for de fremmødte. Antony Blinken vil afholde et arrangement med præsident Zelenskyj for at forklare, hvorfor krigen bør fortsætte (idet han udtrykker denne holdning ved at afvise ethvert reelt fredsskabende middel). Den amerikanske vicesstatsadvokat, Lisa Monaco, har talt om bestræbelserne på at forhindre de mere end 100 millioner amerikanske brugere af Tiktok i fortsat at kommunikere via platformen. En begivenhed på internettet vil hævde, at demokratier skal “stå imod misbrug af teknologi til at undertrykke, kontrollere, splitte og fratage rettigheder” – sådan som Twitter-filerne har afsløret, at USA har gjort. Holland, et medlem af EU, som har forbudt nyhedsformidlerne RT og Sputnik, vil stå i spidsen for et arrangement om, hvordan “ytringsfrihed og mediefrihed er en forudsætning for et velfungerende demokrati og et frit

samfund”.

I mellemtiden finder det årlige Boao Forum for Asien sted i Kinas frodige Hainan-provins, der for første gang er helt åbent siden mødet før Covid for fire år siden. Omkring 2.000 deltagere er samlet fra 50 lande, herunder de 29 nationer der officielt arrangerer begivenheden. Australiens assisterende handelsminister deltager i mødet, hvilket er det første besøg af en australsk minister siden 2016. Premierministrene fra Singapore, Malaysia og Spanien er alle til stede. Dagens begivenhed fokuserede på industri, iværksætterier og Bælte- og Vej-Initiativet. I løbet af de kommende dage er økonomisk udvikling, sundhedssamarbejde, global energiforsyning og geopolitik på dagsordenen.

40 amerikanske Syrien-“eksperter”, herunder tidligere regeringseksperter, har udfærdiget en skrivelse med en advarsel om de rædsler, der kan følge af den voldsomme stigning i den diplomatiske anerkendelse af og det stigende engagement med Syrien i regionen. En sådan normalisering “undergraver det internationale samfunds evne til at forme en politisk proces, der har til formål at opnå en meningsfuld løsning på krisen”, beklager de, samtidig med at de erkender, at deres ambition om at påtvinge Syrien en ny regering er vaklende.

Det gamle system fungerer ikke længere, og den Globale Majoritet øjner for mange nye muligheder til at ønske at opretholde en troskab mod det, der har udviklet sig til en rådden transatlantisk politisk konsensus. Vi ser en erkendelse af dette også inden for den transatlantiske verden i de vedvarende franske protester og Berlins afvisning af en selvmorderisk grøn politik for byen.

Da en tredje verdenskrig med atomvåben truer, må USA og andre NATO-nationer ændre deres kurs radikalt af hensyn til freden og menneskehedens overlevelse.

“Uden udvikling af alle nationer kan der ikke blive nogen varig fred for planeten”

Opbyg til Schiller Instituttets konference den 15.-16. april med denne titel: https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230415

Kinas fredsplan for Ukraine bør straks sættes på verdens dagsorden

Den 22. marts 2023 (EIRNS) – Den russiske præsident Vladimir Putin og den kinesiske præsident Xi Jinping afsluttede to dages intense topmøder i Moskva onsdag den 22. marts og bebudede en frugtbar styrkelse af deres bilaterale forhold på samtlige områder samt en opfordring til det internationale samfund om at anerkende, at “for at løse krisen i Ukraine er det nødvendigt at respektere alle landes legitime sikkerhedshensyn”, som det blev fastslået i deres fælles erklæring om strategiske anliggender. De to ledere erklærede, at det var nødvendigt at “opdatere og forbedre den internationale sikkerhedsarkitektur”, og de opfordrede udtrykkeligt til hurtigst muligt at overveje Kinas 12-punkts fredsforslag for Ukraine. (https://www.fmprc.gov.cn/mfa_eng/wjdt_665385/2649_665393/202302/t20230224_11030713.html)

De advarede nøgternt om risikoen for en atomar konflikt, gentog deres tilsagn om, “at der ikke kan være nogen vindere i

en atomkrig, og at den aldrig må udløses”, samt opfordrede de andre fem atomvåbenstater, der har underskrevet denne offentlige bekræftelse – USA, Frankrig og Storbritannien – til at “følge aftalens vigtigste retningslinjer i praksis, herunder en effektiv reduktion af risikoen for en atomkrig og enhver væbnet konflikt mellem stater, der besidder atomvåben”.

At sige, at Kinas 12-punkts fredsplan for Ukraine faldt for døve ører i Washington, ville være en alt for positiv udlægning. Inden den overhovedet blev offentliggjort, havde udenrigsminister Blinken afvist forslaget på forhånd. I kommentarer om Xis besøg i Rusland sagde Blinken, at den kinesiske leder udelukkende ydede politisk rygdækning til en miskrediteret og isoleret Putin, og at det eneste Xi burde have sagt til Putin var, at han skulle trække sig ud af Ukraine. Talsmand for det nationale sikkerhedsråd, John Kirby, sagde, at Xi bare “bliver ved med at gentage den russiske propaganda om, at dette på en eller anden måde er en krig fra Vestens side mod Rusland”.

USA og Storbritannien skærpede deres krigsophidsende reaktion ved at meddele, at briterne ville sende Ukraine “ammunition, herunder panserbrydende granater, som indeholder forarmet uran”, mens fire medlemmer af den amerikanske kongres begyndte at agitere for, at Biden-administrationen skulle sende klyngeammunition til Kiev-regimet.

Denne desperate trang til at fortsætte krigen fra NATO's side kan kun forklares ved, at der er en tændt lunte på hele det transatlantiske finanssystem. Som Lyndon LaRouche ofte forklarede, er det sammenbruddet af det vestlige finanssystem, der er drivkraften i retning af krig.

I Europa har redningsplanen for den schweiziske Credit Suisse i weekenden ikke formået at dæmme op for den afsmittende effekt i banksystemet, og CS's derivatbeholdninger er uløseligt forbundet med ” modparterne” blandt de store banker på den amerikanske side. I USA følger First Republic Bank i

Silicon Valley Banks fodspor og vakler på randen af bankerot, mens finansministeriet og FDIC igen er klar til at redde hele det fallerede banksystem – på skatteydernes regning, ligesom i 2008, bare langt værre.

Som Helga Zepp-LaRouche udtalte i sin ugentlige webcast og i opfølgende diskussioner med samarbejdspartnere, må ødelæggelsen af hele nationers fysiske økonomier i udviklingssektorerne; fordrivelsen af utallige millioner af amerikanere ud i armod, narkotika og fortvivlelse; de endeløse aggressive krige, der ligesom Irak-krigen har været baseret på løgn og bedrag, simpelthen høre op nu. “Det er slut nu; så er det nok!” insisterede Zepp-LaRouche. “Enten handler vi, eller også ender vi alle sammen som Haiti, Afghanistan og Syrien.”

Nationerne i det Globale Syd må sammen med vrede borgere i USA og Europa insistere på, at Kinas fredsplan for Ukraine straks skal på verdens dagsorden, og at svaret på den finansielle nedsmeltning må være indkaldelse til en international krisekonference for at gennemføre Lyndon LaRouches fire love, og ikke endnu en dødbringende redningsplan.

Finanskrisen truer, men der findes ingen løsning inden for systemet

Den 16. marts 2023 (EIRNS) – Onsdag aften blev der iværksat internationale nødforanstaltninger for at redde schweiziske Credit Suisse – i en størrelsesorden af 54 milliarder dollars. Mindre end et døgn senere ser det ud til, at Californiens First Republic-bank, der er større end den for nylig redningsfinansierede Silicon Valley Bank, har fået samme

behandling, idet den torsdag modtog en redningspakke på 30 milliarder dollars, denne gang fra de førende amerikanske banker. Vil det lykkes med disse tiltag at dæmme op for risikoen for spredning? Hvor dybt og hvor indgroet er omfanget? Det er det berømte 64 billioner dollars-spørgsmål – “alting-boblen”.

Paul Craig Roberts, tidligere viceminister for økonomisk politik i finansministeriet, har peget på den lurende elefant i rummet: De fem store banker i USA udnytter en gearing på over 100:1 på derivatmarkedet. Hvis denne finanskrisens galopperende hest kommer så meget som i nærheden af derivaternes område, vil disse fem store banker – og som følge heraf resten af den amerikanske økonomi og verden – tvinge den verden, som vi i øjeblikket antager eksisterer, i knæ.

Selv om de såkaldte “image management teams” har været i højeste gear for at forsikre offentligheden om, at “banksystemet er sundt”, er sandheden, som Roberts udtalte, at: “ingen ved”, hvor slemt det vil blive. Hvis man tager sig selv i at tro: “Det er ikke så slemt”, eller “Det vil de ikke lade ske”, så tag et koldt brusebad og vågn op.

En ansvarlig ledelse i USA ville skride til handling nu, sådan som Lyndon LaRouche har opfordret til siden juli 2007, og Helga Zepp-LaRouche i sin nylige opfordring til en international konference for at reorganisere det finansielle system. Det er slut med at udsætte sagen, da den truende krise i dag er et resultat af, at man nægter at opgive en politik med endeløs tilførsel af midler til det finansielle system. Siden 2008 har man åbnet hanerne med penge på vid gab, blot for at holde de finansielle værdier flydende, om end kun i endnu en måned eller uge. Den omvendte tendens med den seneste renteforhøjelse er den egentlige udløsende faktor for denne nedsmeltning – ikke et isoleret problem med nystartede teknologivirksomheder i Silicon Valley. Der må anvendes en ny Glass/Steagall-standard – og det skal foregå på globalt plan i det internationale samfund – hvis det forestående sammenbrud

af dette fallerede system skal stoppes, og befolkningerne skal beskyttes.

Men selv dette er ikke det komplette billede, da den nuværende krise stikker dybere end fejlslagen finanspolitik. Betragt det væld af protestbevægelser, der bryder ud over hele Europa som reaktion på den faldende levestandard. Betänk fortvivlelsen, når borgerne er vidne til den manglende omsorg for selv de mest basale sikkerhedsniveauer i den offentlige infrastruktur, som det var tilfældet i Grækenlands forfærdelige togulykke eller den endeløse række af togafsporinger i USA. Læg mærke til de fortsatte leverancer af våben og ammunition til Ukraine, selv om Ukraine er ved at løbe tør for folk til at anvende dem, alt imens inflationen skyder i vejret herhjemme.

Overvej også den syriske præsident Bashar al-Assads besøg i Moskva, hvor han mødtes med den russiske præsident Putin, sammenlignet i forhold til Vestens kriminelle politik med krige for "regimeskift" og "magtbalance". Forestil dig indtrykket af disse to præsidenter – en, der fejlagtigt beskyldes for at krænke en anden nations suverænitet, og som mødes med en præsident, hvis nations suverænitet faktisk krænkes af dem, der fremsætter beskyldningerne! Som formuleret tydeligt af Kremls talsmand, Dmitrij Peskov, omfattede dette møde en diskussion om "samarbejde i forbindelse med genopbygningen af Syrien, med vægt på den absolutte prioritet af Syriens suverænitet og territoriale integritet". Og dette mens USA fortsætter med at påføre Syrien ensidige sanktioner med den erklærede hensigt at forhindre denne nations genopbygning.

Vestens uforsonlighed står i vejen for sin egen overlevelse. Dette er tilfældet med dagens finanskriser og hele vejen frem til dets invitation til en atomar 3. verdenskrig, som den amerikanske senator Lindsey Grahams kommentarer til Rusland for nylig opfordrede til. Et fornuftigt lederskab ville erkende dette og forlange en politik til forsvar for menneskeliv – ikke et forsvar af fejlslagne ideologiske

værdier.

Synes du, at det her er for meget? Tænk om igen. Repræsentanterne for størstedelen af menneskeheden erkendte allerede for år tilbage, at det vestlige finanssystem var håbløst bankerot, og de har været i gang med at etablere et nyt finanssystem uden for dets rækkevidde og til gavn for nationernes fysiske økonomiske udvikling, som BRICS og beslægtede institutioner udgør et eksempel på. Det er på høje tid, at patrioter i alle vestlige nationer kræver, at deres regeringer kommer til fornuft og samarbejder om denne indlysende mission for international økonomisk udvikling og lader de finansielle parasitter kollapse.

I den henseende blev der i onsdags annonceret et fremragende bidrag i form af Kinas nye Globale Civilisationsinitiativ, der efterfølger dets tidligere Globale Udviklingsinitiativ og Globale Sikkerhedsinitiativ, som er årsagen til det nylige gennembrud i de saudiarabisk-iranske forbindelser. Som et ekko af Lyndon og Helga LaRouches opfordringer fra år tilbage, sagde præsident Xi Jinping om sit nye initiativ, at det sigter mod "etableringen af en global civilisationsdialog", som kan bidrage til at "skabe fremgang i verdens have af civilisationer".

Lad os gribe denne gunstige lejlighed, og ikke vente til det er for sent.

Deltag i kampen mod de sanktioner, der dræber Syrien

Den 5. marts 2023 (EIRNS) – Fra en artikel i denne uges Executive Intelligence Review.

https://larouchepub.com/other/2023/5007-earthquake_shows_why_u_s_syria.html

Den 4. marts (EIRNS) -Efter jordskælvene med en styrke på 7,8 og 7,5, der ramte Tyrkiet og Syrien den 6. februar, og som dræbte op mod 6.000 syrere og flere end 40.000 i Tyrkiet, er den anglo-amerikanske politik for at bruge økonomiske sanktioner til at pålægge Syrien folkemorderiske vilkår, genstand for øget bevågenhed. De kommende uger kan blive afgørende for denne belejrede nations overlevelse.

I løbet af det seneste årti er NATO's krigsparti blevet stadig mere frustreret over sin manglende evne til at påtvinge den syriske regering et "regimeskifte". Det ærgrede dem, at deres bestræbelser på at inddrage Obama-administrationen i en "varm krig" mod Syrien i 2013 blev afværget af den russiske præsident Vladimir Putins diplomati. Den neokonservative/neoliberale standardtaktik med at fremme ekstremistiske grupper i en given nation for at destabilisere dens regering, som f.eks. at nære ISIS/ISIL og al-Nusrafronten (Jabhat Fatah al-Sham) i Syrien, er også mislykkedes.

For at straffe Syrien for ikke at have tabt den amerikansk sponsorerede stedfortræderkrig, som begyndte i 2011, vedtog den amerikanske kongres den såkaldte "Caesar Syria Civilian Protection Act" af 2019, hvilken blev underskrevet som lov af præsident Donald Trump. Den sanktionerer bevidst enhver person eller gruppe, der deltager i økonomiske aktiviteter, som ville muliggøre en genopbygning af Syrien i kølvandet på krigen. (Se EIR, 17. februar 2023, "Earthquake Shows Why U.S. Syria Sanctions Must Be Overturned", https://larouchepub.com/other/2023/5007-earthquake_shows_why_u_s_syria.html.)

"Caesar-sanktionerne" har effektivt forhindret nødhjælp i at nå frem til Syriens borgere efter jordskælvene. På dagen for jordskælvene, for en måned siden, udsendte Schiller Instituttet en erklæring med titlen " Brug denne tragedie som

en mulighed for at ophæve alle sanktioner mod Syrien”, hvori der bl.a. stod følgende:

“Denne situation konfronterer os som vestlige nationer med vores ansvar for at opretholde de værdier, som vi hævder at værne om. Vil vi fortsætte med at anvende de foranstaltninger, som vi udmærket ved har ført til ufattelige lidelser, ulykker og uskyldige menneskers død? Eller vil vi omsider træffe beslutningen om at ophæve disse kriminelle sanktioner?” (<https://schillerinstitute.com/blog/2023/02/07/statement-by-the-schiller-institute-on-the-earthquakes/>)

Den følgende dag udsendte Mellemøstens Kirkeråd en lignende erklæring, hvori det opfordrede til at ophæve sanktionerne, “så sanktionerne ikke udvikler sig til en forbrydelse mod menneskeheden”.

(<https://www.oikoumene.org/news/middle-east-council-of-churches-and-wcc-calls-on-the-international-community-for-emergency-aid-urges-lifting-sanctions-on-syria>)

En mangeårig embedsmand fra USA's udenrigsministerium kvitterede med et bemærkelsesværdigt frækt indlæg i Washington Post, der blev offentliggjort den 9. februar under titlen: “Don't Lift Sanctions on Syria To Help Earthquake Victims” (ophæv ikke sanktionerne mod Syrien for at hjælpe jordskælvs ofre). Den 9. februar udsendte det amerikanske finansministerium også “Treasury Issues Syria General License 23 To Aid In Earthquake Disaster Relief Efforts”, som hævdede at være en 180 dages fritagelse fra sanktionerne. Men den opretholder sanktionerne mod enhver privat part, der måtte vove at transportere hjælpende materialer eller overføre midler.

Kirkernes Verdensråd har sammen med FN's ansvarlige for Menneskerettighederne offentligt erklæret, at sanktionerne stadig hæmmer nødhjælpsarbejdet og genopbygningen efter jordskælvet, og har krævet, at de ophæves helt. FN's administrerende direktør for Verdensfødevareprogrammet, David

Beasley, karakteriserede situationen i Syrien som en "katastrofe oven på en katastrofe" med henvisning til de seneste 12 års borgerkrig. Han understregede, at det haster med at øge fødevarerleverancerne til Syrien "gennem alle ruter – uden nogen begrænsninger".

Schiller Instituttet har afholdt demonstrationer fra den 18. februar til den 4. marts i Los Angeles og New York City. Diane Sare, kandidat til det amerikanske senat for New York, orienterede tilhørerne om behovet for at stoppe USA's krigsførelse mod Syrien og hele det globale NATO-angreb.

Den 21. februar deltog stifter Helga Zepp-LaRouche, tidligere leder af hærens strafferetlige afdeling i Pentagon og tidligere senator i Virginia, oberst Richard H. Black (pensioneret), den malaysiske menneskerettighedsaktivist Chandra Muzaffar og de uafhængige journalister Vanessa Beeley i Damaskus og Marwa Osman i Beirut i et Schiller Institut-forum med titlen "Syriens sanktioner må ophæves". Ordstyrer Dennis Speed beskyldte anglofæren for at "anvende jordskælvet som et våben".

Kongressens ledelse reagerede på denne mobilisering, men kynisk, med House Resolution 132 den 27. februar, fuld af "betragtninger" om sympati for jordskælvsofrene og støtte til nødhjælpsarbejdet, men som i virkeligheden konkluderede følgende:

"Assad-regimet har på beskæmmende vis misbrugt jordskælvet til at kræve ophævelse af USA's sanktioner, idet det fejlagtigt har hævdet, at sådanne sanktioner forhindrer hjælpearbejdet... Det er besluttet, at Repræsentanternes Hus ... indtrængende opfordrer Biden-administrationen til at forblive engageret i beskyttelsen af det syriske folk, herunder ved at gennemføre Caesar Syria Civilian Protection Act of 2019" – fastholdelse af alle sanktionerne!

I denne uge vil Schiller Instituttet være i Kongressen for at

presse på for modtrækket hertil, den 21. februar House Concurrent Resolution 20 af Rep. Matt Gaetz fra Florida, som bemyndiger fjernelse de 900 amerikanske tropper, der har været til stede i Syrien siden 2015, og som der skal stemmes om i de kommende to uger. Deltag i mobiliseringen for denne resolution og samarbejd med Schiller Instituttet for at afslutte sanktionerne, og de endeløse krige. (<https://www.congress.gov/bill/118th-congress/house-concurrent-resolution/20/text>)

Nedtælling i USA: 14 dage tilbage til afstemningen i Repræsentanternes Hus om H. Con. Res. 20 om at trække amerikanske styrker ud af Syrien

Den 2. marts 2023 (EIRNS) – Verdenskrigsmaskinen af nationer, alias Global NATO, har i denne uge udfoldet sig på ganske særlige måder, men alle er de en del af den samme NATO-dynamik til fremme af krig og udøvelse af folkedrab. Samtidig har de kræfter, der samler momentum imod dette – som det ses i de seneste to ugers massedemonstrationer i det transatlantiske område – en vældig styrke som kan besejre ondskaben, på grund af forpligtelsen til sandhed og kærlighed til menneskeheden. Det gælder blandt andet om at forhindre et atomart holocaust.

På den krigsførende front lykkedes det med en fordærvet afstemning i det amerikanske Repræsentanternes Hus i

Washington DC den 27. februar at forlænge varigheden af de amerikanske sanktioner mod Syrien, der blev vedtaget i 2019, kendt som "Caesar-sanktionerne" (betegnelsen angiver en anonym kilde af påståede fotos af grusomheder begået af Bashar al Assads regering, uden beviser).

Ved at opretholde disse sanktioner, i lyset af jordskælvskatastrofen, fortsætter den undergravning, forarmelse og besættelse af Syrien, som har stået på i 12 år. Afstemningen i Kongressen er en fortsættelse af Obamas/Trumps/Bidens politik for sanktioner, krigsførelse og besættelse af dette land i al den tid, og afstemningen stadfæster anvendelsen af sanktioner i det hele taget. Afstemningen blev 414 mod 2 (for House Resolution 132), idet rep. Thomas Massie (R-Tenn) og Marjorie Taylor-Greene (R-GA) stemte nej.

På den krigsførende front i New Delhi forsøgte Gruppen af de 20 udenrigsministre (G20FFM) i dag og i går på mødet i Gruppen af Syv (G7) og de NATO-nationer, der er på linje med NATO, at mobbe andre G20-nationer til at følge med det Globale NATO for at fordømme Rusland i forbindelse med "spørgsmålet" om Ukraine. Storbritanniens, USA's og Hollands udenlandske udsendinge var meget udfarende. USA's minister Antonio Blinken tordnede inden mødet begyndte imod at Kina vovede at blive ved med at stå "på begge sider" af Ukraine-spørgsmålet, men at det skulle fordømme Rusland.

Den nye " Globale Majoritet" tilsidesætter imidlertid disse særtilfælde og vokser minut for minut. I New Delhi erklærede Indiens premierminister Narendra Modi, der i øjeblikket er G20-formand, i dag, at han taler og fortsat vil tale med "det Globale Syds stemme". Han fokuserede sine bemærkninger og dagens dagsorden på behovet for, at alle nationer tackler kriserne med hensyn til de basale behov – fødevarer, energi, gældslettelse og andre områder – og dernæst samarbejder om at bekæmpe terrorisme, narkotika og en række andre fælles trusler. Der kunne ikke blive tale om en fælles erklæring, der

fordømmer Rusland. I stedet blev der udsendt en "formandskabserklæring".

Hvis vi vender os mod USA, er den måde, hvorpå man fuldt ud kan begribe Kongressens afskyelige afstemning for sanktioner tidligere på ugen, at orkestreringen af denne afstemning var et direkte modsvar på den verdensomspændende, tiltagende fordømmelse af sanktionerne i Syrien (og andre steder) og afvisningen af selve det Globale NATO. Schiller Instituttet og dets samarbejdspartnere spiller en afgørende rolle i denne mobilisering.

Blandt de seneste initiativer er der planlagt massedemonstrationer denne lørdag den 4. marts af "End the Siege"-kampagnen i mindst 13 nationer og snart i flere nationer med det formål at gøre en ende på de forhold, hvor "syrerne kvæles af disse sanktioner med mangel på brændstof, elektricitet, vand og endog mad". En af de igangsættende grupper i denne kampagne er "Jordanian Peoples' Committee for Relief."

Et umiddelbart mål for vores mobilisering i USA er at udstede påbud til Kongressen om at vedtage det lovforslag, der blev fremsat i februar, om at trække alle USA's væbnede styrker ud af Syrien. Det drejer sig om House Concurrent Resolution No. 20, indgivet af rep. Matt Gaetz (R-FL), som på et tidspunkt i løbet af de næste 14 dage skal til afstemning, i henhold til protokollen om at være en "privilegeret" resolution, til hasteafstemning, i henhold til "War Powers Act".

Deltag i mobiliseringen nu. I en personlig besked, som en amerikansk Pax Christi-organisator sendte ud i dag, hedder det: "Vi ved, at amerikanske tropper befinder sig i mere end 800 lejre rundt om i verden, og det må ændres. Der er nu en mulighed for at trække de amerikanske tropper i det krigshærgede Syrien ud. Læs venligst denne rapport [vedhæftet] og benyt lejligheden til at tvinge republikanerne og demokraterne til at få vores tropper ud af Syrien. Lad dig

venligst ikke afskrække af nogen form for pragmatisme fra et af partierne eller de personer, der opfordrer til at gennemføre denne handling. Det afgørende behov er at hjælpe med at afslutte den udenlandske besættelse, trække de amerikanske tropper ud og ophæve sanktioneerne, så det syriske folk kan få mad og materialer, der i øjeblikket blokeres af USA.

“Denne grusomhed skriger til himlen om en løsning og intervention. Forlang at USA’s folkevalgte trækker tropperne tilbage og ophæver sanktioneerne for at redde det syriske folk og den syriske kultur.”

Foto: Ahmed Akacha, Pexels CC0

Et lille skridt for menneskeheden

Den 1. marts 2023 (EIRNS) – Over 50.000 menneskeliv er allerede gået tabt i de forløbne tre uger som følge af jordskælvene i Tyrkiet og Syrien. Mad, rent drikkevand, medicin, beskyttelse mod elementerne – sådanne forhold udgør den altoverskyggende virkelighed. Alligevel redegjorde talsmand for USA’s udenrigsministerium, Ned Price, for en anden virkelighed: “Vi mener, at det til stadighed er vigtigt, at de forskellige lande erindrer, at denne humanitære krise, denne humanitære nødsituation, er opstået længe før jordskælvet tidligere i år. Den humanitære nødsituation, som det syriske folk har stået over for i mere end et årti nu, er i vid udstrækning menneskeskabt ... på grund af Assad-regimets handlinger, den brutalitet, som regimet har påført sit folk.” Derfor “er det vigtigt, at Assad-regimets baggrund ikke

glemmes, uanset vi også prioriterer denne humanitære indsats”.

På trods af at nødhjælpsorganisationer opfordrer USA til at sætte den umiddelbare nødvendighed af at redde menneskeliv i centrum, er Prices bizzarre formulering af hans “humanitære nødsituation” ikke præget af en sådan altoverskyggende virkelighed, nemlig det umiddelbare menneskelige behov for at fjerne alle forhindringer. Som det blev udtrykt i en fælles erklæring fra eksperter fra FN’s højkommisariat for menneskerettigheder den 10. februar: “Ægte solidaritet med de overlevende efter jordskælvet kræver, at de sanktionsbetingede restriktioner ophæves.” I erklæringen forklares det, hvorfor USA’s foranstaltninger var helt utilstrækkelige, og der opfordres til øjeblikkelig handling fra det internationale samfund for at fremme en effektiv nødhjælpsindsats og genopretning. “Dette omfatter ophævelse af alle økonomiske og finansielle restriktioner forårsaget af ensidige sanktioner mod Syrien i denne tid med sorg og menneskelig lidelse... For at sådanne interventioner kan være effektive, er der behov for et gunstigt miljø for internationalt samarbejde og uhindret levering af humanitær bistand, herunder fødevarer, medicin, medicinsk udstyr og byggematerialer, samt uhindrede finansielle tilførsler til støtte for denne bistand, som alle er begrænset af de nuværende sanktionsordninger mod lande som Syrien... .

“Selv under naturkatastrofer, hvor hundredtusindvis af liv er på spil, er det meget foruroligende, at humanitære aktører står over for vedvarende udfordringer på grund af sanktioner, herunder med hensyn til indkøbsprocedurer og bankoverførsler. Det rapporteres, at syrere i udlandet ikke er i stand til at yde finansiell støtte gennem pengeoverførsler eller andre finansieringsmuligheder. Det er bydende nødvendigt, at det internationale samfund og især de sanktionerende stater omgående griber ind ved at bringe ensidige sanktioner mod Syrien til ophør, et land, der er berøvet kritisk infrastruktur og har et akut behov for genopretning og

genopbygning efter den ti år lange krig.”
(<https://www.ohchr.org/en/statements/2023/02/genuine-solidarity-earthquake-survivors-calls-lifting-sanction-induced>)

Nyhedsorganisationen “The Intercept” offentliggjorde den 19. februar en artikel, der redegør for det, som Price er endt med at tilslutte sig: Opfordringer til at hjælpe ofrene i Syrien støder mod behovet for at “hjælpe” syrerne ved at ødelægge Bashar Assads valgte regering. Sanktioner “beskytter syrerne mod yderligere skade ved at nægte regeringen ressourcer til at opruste og iværksætte en militær kampagne mod de millioner af mennesker, der bor i de af oppositionen kontrollerede områder, der er hårdest ramt af jordskælvet. Regimet har påført landet tusindvis af gange større skader end det seneste jordskælv.”
(<https://theintercept.com/2023/02/19/syria-earthquake-us-sanctions/>)

Man kan spørge sig selv, om ens hjerte eller sind lider mest skade af den slags vrøvl. Sammenlign det med en sund diskussion mellem voksne mennesker med et velfungerende hjerte og sind. Frankrigs statsmand Jacques Cheminade, en af gæsterne på CGTN’s forum, som Guan Xin og Helga Zepp-LaRouche var medværter på, fremsatte et ganske enkelt, ligefremt og alt for sjældent formuleret forslag: “Vi ved alle, at der er en epokegørende forandring i gang på hele planeten. Xi Jinping har foreslået et Globalt Sikkerhedsinitiativ og et Globalt Udviklingsinitiativ. Jeg vil gerne tilføje et Globalt Kulturinitiativ for at dele opdagelsesrejsendes kultur, et samarbejde mellem alle kulturer, hvor hver kultur bidrager med det bedste til de andre. Det indebærer ligeledes at udforske de andres kulturer; vi er alle i samme båd. Så lad os også i fællesskab som europæere og kinesere udforske kulturerne i det Globale Syd, fra Indonesien til Brasilien, fra Indien til Mexico eller til Afrika. Det er den ideelle fremgangsmåde til at fremme en gensidig forståelse og tillid til gavn for os alle og til gavn for den anden.”
(<https://m.youtube.com/watch?v=DDNp8PlrZ8Q>)

Og hvis din nabo skulle tilskynde dig til at synke tilbage i magtesløs kynisme, så forsøg at eksperimentere med at sætte en stopper for det langvarige klovneri i den amerikanske kongres. Det amerikanske kongresmedlem Matt Gaetz (R-FL) har fremsat et særligt beslutningsforslag i Repræsentanternes Hus, som kræver en afstemning, og som i løbet af de næste to uger sætter lovgiverne i stand til definitivt at afslutte USA's militære besættelse af en del af Syrien og bringe alle amerikanske soldater hjem. Det er oprigtigt, det bør gøres, og det opfordrer din folkevalgte til at komme ind i virkeligheden. Der var engang, hvor USA reagerede på en opfordring til at tage et lille skridt for mennesket og betragte det som et stort spring for menneskeheden.

Ophæv samtlige sanktioner mod Syrien og afslut USA's besættelse

Den 28. februar 2023 (EIRNS) – LaRouche-bevægelsen udsender følgende foreløbige udgivelse af lederartiklen i det kommende EIR*-magasin som led i en intens, målrettet indsats rettet mod medlemmer af den amerikanske kongres for at bryde igennem den øredøvende mur af tavshed om de barbariske aktiviteter, der godkendes af amerikanske militærstyrker i Syrien, militærstyrker, som befinder sig ulovligt i landet – ulovligt i henhold til amerikansk lov, og ulovligt i henhold til international lov. De tilsvarende ulovlige og barbariske sanktioner mod Syrien må nu ophæves.*

UDKAST

Ophæv samtlige sanktioner mod Syrien

Afslut USA's besættelse

Den 25. februar – Sanktionerne mod Syrien kan ikke længere tolereres. Pax Christi USA har tilsluttet sig flere trosbaserede grupper i et åbent brev (<https://paxchristiusa.org/2023/02/18/faith-leaders-urge-u-s-t-o-lift-sanctions-in-order-to-expedite-help-for-syria-after-earthquake/>), hvor de anmoder "Biden-administrationen og kongresmedlemmerne om at anerkende alle menneskers værdighed ved at ophæve sanktionerne, fortsætte diplomatiet og sende hjælp til de hårdest ramte i Tyrkiet og Syrien."

Schiller Instituttets over to timer lange live-webcast (<https://youtu.be/-4zmzNa6UW0>) den 21. februar, "Syrian Sanctions Must Be Lifted", er et kraftfuldt sandhedsvåben, der direkte tager fat på det faktum, at sanktionerne og krigen, som har tvunget 90 % af den syriske befolkning ud i fattigdom, går hånd i hånd med USA's militære besættelse af Syrien, som ligeledes må bringes til ophør.

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, Vanessa Beeley, britisk uafhængig journalist, der nu bor i Damaskus, Marwa Osman, professor, forfatter og tv-vært fra Libanon, oberst Richard H. Black (pensioneret), tidligere senator fra Virginia, og Chandra Muzaffar fra Malaysia, leder af JUST (International Movement for a Just World), præsenterede omfanget af de ødelæggelser, som USA og dets europæiske allierede har påført Syrien siden 2007.

Efter de ødelæggende jordskælv i februar i år er det tvingende nødvendigt fuldstændigt at ophæve de ulige økonomiske og finansielle sanktioner, hvormed USA og EU blokerer for genopbygningen – og nu tillige for bistanden til landet.

Opfordringen blev sendt ud: "I må kræve, at den amerikanske kongres ophæver "Cæsar"-sanktionerne. De udgør en kollektiv afstraffelse af civilbefolkningen" i Syrien. Ordstyrer Dennis Speed bemærkede, at mens seminaret var i gang, var Schiller

Instituttets delegationer i Kongressen for at presse på for at få sat en stopper for NATO's krig i Ukraine samt for sanktionerne mod Syrien.

Indsatsen indledes:

I det amerikanske Repræsentanternes Hus blev der den 21. februar fremsat en "War Powers Resolution" af Repræsentant Matt Gaetz (R-FL) for at trække alle amerikanske tropper ud af Syrien. Ifølge loven er dette tiltag en privilegeret foranstaltning, der skal stemmes om inden for 18 dage. Hvis der stemmes om den, vil Biden-administrationen råde over 15 dage til at iværksætte tilbagetrækningen af de amerikanske tropper.

(<https://www.congress.gov/118/bills/hconres20/BILLS-118hconres20ih.pdf>)

LaRouche-bevægelsen mobiliserer med henblik på at målrette Kongressen, som har blod på hænderne, til at vedtage denne resolution, der vil være et vigtigt første skridt i retning af at stoppe det grusomme sanktionssystem i Syrien og i hele verden.

Rapporter fra eksperter

Vanessa Beeley, der talte fra Syrien, rapporterede: "Syrerne er modstandsdygtige, de er opfindsomme. Og på trods af at 90 % af befolkningen befinder sig under fattigdomsgrænsen, har de overlevet. ... Nu er de udsat for en frygtelig humanitær tragedie, 5 millioner skønnes at være hjemløse i Syrien. Selv i det nordvestlige område, som er under kontrol af vestligt støttede terrorgrupper, er der tale om en humanitær tragedie. Men Vesten bidrager ikke til at hjælpe." Hun understregede, at sanktionerne er en del af besættelsen af Syrien, som har "tre af sine fire grænser kontrolleret af fjendtlige magter." Desuden tilføjede hun, at "Vesten udnytter denne tragedie til reelt at sætte gang i krigen mod Syrien igen", idet de udelukkende lader "humanitær" hjælp komme ind gennem Bab al-

Hawa-overgangen fra Tyrkiet, som al-Qaeda kontrollerer. Hun konkluderede: "Det Syrien har brug for nu er, at sanktioneerne bliver ophævet, men mere end noget andet har det brug for, at den amerikanske besættelse ophører... [USA] besætter den sydøstlige del af landet i deres militærbase Al-Tanf, som også kontrollerer Rukban-flygtningelejren. De har etableret en 55 kilometer lang zone med indrejseforbud omkring den, hvor de træner og udruster væbnede grupper, herunder ISIS. Så bring besættelsen til ophør, tak."

Chandra Muzaffar understregede: "Alt i alt ville sanktioneerne intet betyde uden besættelse... Vi må forstå, at besættelsen fortsætter i Vestasien." Syrien, sagde han, er siden 2007 blevet en stat, der ikke er i stand til at fungere som en stat, fordi store dele af landet er besat af fremmede magter og forskellige grupper, der understøttes af disse magter. Syrien havde overgået mange af de rigere lande i Sydvestasien i forhold til at tilbyde både sundhedspleje og uddannelse til hele befolkningen, ligestilling og respekt for kvinder, tolerance i et multietnisk og multireligiøst samfund. Det er et offer for "amerikansk overherredømme", udtalte han, og det skal der gøres en ende på. "Vi bør samarbejde og stå sammen ... hvor de fineste værdier fra vores respektive civilisationer vil kunne blomstre."

Marwa Osman var meget specifik i sit forslag til amerikanerne: Gå til samarbejdspartnere eller naboer og indsamle nogle midler til at hjælpe de titusindvis af syriske ofre for jordskælvene. Kontakt derefter dit medlem af Kongressen og bed om hjælp til at sende disse midler til mennesker eller velgørende organisationer i syriske byer som Aleppo, og bed det pågældende medlem om at forklare dig, hvorfor det er blokeret, ikke muligt, selv om sanktioneerne angiveligt skulle være "suspenderet i 180 dage" [de finansielle sanktioner blev ikke suspenderet]. Forlang derefter, at det pågældende medlem ændrer det. Selv ngo'er i nabolandet Libanon, sagde Osman, er bange for, at de vil blive sanktioneret af USA og EU, hvis de

overfører midler til syrere over grænsen.

Oberst Richard Black, der har aflagt adskillige besøg i Syrien, beskrev i grafisk form beskaffenheden af de terrorister, der støttes af den amerikanske regering, og udtalte at vi har overladt store dele af landet til terrorister, "der tager selfies stående på ryggen af uskyldige kvinder". Det er en skændsel! Og nu følger vi op ved at håne Syriens befolkning, som er udsat for denne forfærdelige ødelæggelse som følge af jordskælvet, idet vi håner dem med at sige, at de egentlig skulle være gået den anden vej. De skulle have været på vores side, og nu får de, hvad de fortjener, er i det væsentlige hvad udenrigsministeriet siger.

"Det er en skændsel! Det er en rædsel! Hvis det amerikanske folk forstod, hvad der sker, ville denne regering falde. Denne regering kunne ikke bestå i USA, hvis det amerikanske folk ikke blev afskærmet af disse medskyldige medier for de rædsler, som vi har pålagt det syriske folk.

"Det er en skændsel. Jeg hader at se det, for jeg elsker mit land. Jeg ønsker, at det kan blive et bedre sted, end det var, da jeg voksede op. Og jeg har håb og en bøn om, at det kan blive bedre, men vi kunne helt sikkert starte med at afslutte disse uanstændige Cæsar-sanktioner, der pålægger uskyldige mennesker hungersnød og kulde."

Trossamfundsbaserede grupper

Den 6. februar udsendte det Mellemløstlige Kirkeråd, der er en afdeling af Kirkernes Verdensråd, en indtrængende appel (<https://www.pcusa.org/news/2023/2/7/stated-clerk-calls-for-a-lift-of-sanctions-on-syri/>), hvori det hedder: "Vi opfordrer indtrængende til øjeblikkelig ophævelse af sanktionerne mod Syrien og til at give adgang til samtlige fornødenheder, så sanktionerne ikke bliver til en forbrydelse mod menneskeheden."

Den 17. februar blev der udsendt et åbent brev fra en gruppe

trobaserede organisationer i USA. I brevet står der bl.a. følgende:

“Derfor beder vi som et trossamfund Kongressen og administrationen om at:

- “Ophæve sanktionerne for at fremskynde leveringen af bistand, åbne kommerciel adgang og udvide nødhjælpen til civile i nød.
- “Fjerne solnedgangs-klausulen på 180 dage for den nye generelle licens for Syrien.
- “Forlænge anvendelsen af den nyligt vedtagne globale generelle tilladelse til materiel støtte i hele Syrien.
- “Fortsætte kommunikationen med syriske og FN-kolleger under indsatsen i forbindelse med jordskælvet, og arbejde for at åbne nye grænseovergange for personale, så de kan få adgang til det nordlige Syrien.
- “Udstede garantier til finansielle institutioner og hjælpeorganisationer for at lette nødhjælpen i Syrien.
- “Koordinere åbningen af bankforbindelser for at hjælpe ngo'er og internationale ngo'er med at få hjælpen frem til de steder, hvor der er behov for den; herunder overførsler fra familier.
- “Tildele yderligere midler til USAID- og FN-programmer for at støtte Tyrkiet og Syrien i forbindelse med jordskælvets håndtering og genopretning.”

Brevet blev underskrevet af Alliance of Baptists; American Friends Service Committee (AFSC); Churches for Middle East Peace (CMEP); Community of Christ; Congregation of Our Lady of Charity of the Good Shepherd, U.S. Provinces; Evangelical Lutheran Church in America; Friends Committee on National Legislation (FCNL); Global Ministries of the Christian Church (Disciples of Christ) og United Church of Christ Maryknoll Office for Global Concerns; Mennonite Central Committee U. S. (MCC); National Advocacy Center of the Sisters of the Good Shepherd; Pax Christi USA; Presbyterian Church (USA); The United Methodist Church-General Board of Church and Society;

Unitarian Universalist Service Committee (UUSC); og United Church of Christ, Justice and Local Church Ministries.

Vores mission i den “tektoniske proces”, der rammer hele planeten

Den 27. februar 2023 (EIRNS) – Ruslands udenrigsminister Sergey Lavrov mødtes mandag den 27. februar med lederne af udenrigsministeriets afdelinger i Ruslands regioner, og han rapporterede til dem, at der er en “geopolitisk tektonisk proces” i gang på verdensplan, hvor omkring 20 nationer har udtrykt interesse for at slutte sig til BRICS og Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO). Dette er ikke blot et spørgsmål om organisatorisk tilhørsforhold, bemærkede Lavrov, men et globalt oprør mod kolonial udplyndring og den unipolære “regelbaserede orden”:

“De lande, der føler sig uafhængige og lader sig lede af nationale interesser frem for af andres luner, tolker den igangværende udvikling som en geopolitisk tektonisk proces, hvilket i realiteten tilskynder dem til at alliere sig med de lande, som de betragter som deres ligesindede partnere. I den henseende har vi et vidtstrakt potentiale for interaktion med vores kollegaer.” Lavrov tilføjede, at “vi nu omtaler [disse lande] som den Globale Majoritet ... [som] omfatter giganter som Kina og Indien og flere af vores andre internationale partnere.”

(https://www.mid.ru/en/foreign_policy/news/1855657/)

Ugen med anti-krigsdemonstrationer i USA og Europa, der indledtes i Washington den 19. februar og fortsatte helt frem til luftbasen Ramstein i Tyskland den 26. februar, udgør en særlig afspejling af den nævnte globale proces. Antallet af deltagere var større eller mindre, afhængigt af stedet, men det der kendetegnede samtlige demonstrationer, er den åbenhed, som det store flertal af deltagerne udviste i forhold til at overveje idéer, som de ikke tidligere var villige til at overveje. Der var en følelse i luften, som var vanskelig at beskrive, og som mange deltagere omtalte, og som de ofte tilskrev det nye ved at "venstre" og "højre" forenede sig om et fælles mål om at stoppe atomkrig.

Men hvad der er undervejs udgør mere end dette. Folk er i stigende grad klar over, at krisen er langt værre end hvad de tidligere havde forestillet sig, og at de har brug for nye idéer, nye løsninger og nye tilgange, hvis en katastrofe skal undgås.

Derfor lyttede folk til Lyndon LaRouches repræsentanter – fra Washington til Ramstein – på en måde, som de selv fandt overvældende.

Det, der driver denne "tektoniske proces" over hele planeten, er sammenbrudskrisen i hele det transatlantiske økonomiske system, og det er løsningen på dette underliggende forhold, som er LaRouches afgørende og enestående rolle.

Se på de vestlige finanscentre. Markederne er trængt ind i en "dødszone", ifølge en topanalytiker for Morgan Stanley, en af de "fire store investeringsbanker" (JPMorgan Chase, Goldman Sachs, Citigroup og Morgan Stanley). Siden oktober har der været et "spekulationsvanvid", rapporterede han, baseret på den satsning, at den amerikanske centralbank snart ville afslutte den "kvantitative stramning" og igen oversvømme markederne med gratis kontanter. Men Fed fortsætter med at hæve renterne.

Se på udviklingssektoren. Stigende renter forårsager langt større skade der, da de betyder fallitter og økonomisk og socialt sammenbrud for mange lande. Argentinas centralbankrente er mere end fordoblet på et år og ligger nu på 75 %; inflationen er ude af kontrol med 99 %. Nigerias rentesats er steget med over 50 % på et år og ligger nu på 17,5 %, mens inflationen er på 22 %. Iran har indført en stabil rentesats på 18 %, men sanktioner og finansiel krigsførelse har været med til at udløse en inflation på 53 %, og massiv kapitalflugt er blevet igangsat. Værdien af valutaen rial er faldet fra 32.000 for en dollar i 2015 til 600.000 for en dollar i dag – en devaluering på 95 %.

Europa er ikke meget bedre. Ifølge en nylig undersøgelse fra Bloomberg vil energikrisen koste Tyskland 1 billion dollars i 2030 – som følge af afbrydelsen af billig russisk naturgas og den vanvittige energi-“omstillingspolitik” med afskaffelse af atomkraft og kul. For at nå deres mål skal de installere solpaneler, svarende til 54 fodboldbaner hver dag, og bygge 27 vindmølleparker på land og 4 havvindmølleparker til havs om ugen!

Syrien er et eksempel på, hvordan dette system har omdannet en hel nation til en slagmark. Efter 12 års krigsførelse og sanktioner, der drev 90 % af befolkningen ud i fattigdom, opretholder USA sine kriminelle Caesar-sanktioner, selv efter at jordskælvene har hærget Syrien og Tyrkiet. Den administrerende direktør for Verdensfødevareprogrammet, David Beasley, besøgte Tyrkiet og beskrev situationen i begge lande: “Der er kun én måde at beskrive det jeg så i dag: apokalyptisk.” Han opfordrede indtrængende til, at fødevarerleverancer til Syrien skal foregå “ad alle veje – uden nogen begrænsninger”.

Vi støtter Beasleys opfordring, men der er behov for mere end det. Caesar-sanktionerne må straks ophæves; de amerikanske tropper skal omgående trækkes ud af landet, som krævet i en resolution fra Repræsentanternes Hus, der blev fremlagt af det

amerikanske kongresmedlem Matt Gaetz (R-FL) den 22. februar; og de amerikanske besættelsesstyrkers ulovlige tyveri af syrisk olie og korn skal bringes til ophør nu.

Mere generelt må den voksende krigsmodstand, der er begyndt at gøre sig gældende i Vesten, omdefinere sin egen mission. Som Helga Zepp-LaRouche formulerede det kortfattet i sidste uge: "Det er ikke godt nok bare at være imod krigen. Det store spørgsmål er: Hvordan kan vi som menneskelig art skabe en orden, der muliggør samarbejde og sameksistens mellem alle nationer på denne planet, til gavn for alle?"

Kæmp for Syrien, og stop atomkrig

Den 21. februar 2023 (EIRNS) – Hvis det amerikanske folk kunne begribe den rædsel, der overgår Syrien i dag, en rædsel der ikke er forårsaget af den syriske regering, men skabt af den amerikanske regering med forsætlig ondsindethed, "ville denne regering falde," erklærede den pensionerede oberst Richard Black i dag indtrængende.

Han erklærede dette under en tale på online-seminaret "The Syrian Sanctions Must Be Lifted", organiseret af Schiller Instituttet og ledet af dets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche.

Hvis tilstrækkeligt mange amerikanere ser dette seminar, vil regeringen falde.

Her beskrev oberst Black og fire øvrige talere, der alle har direkte erfaring med NATO-magternes ødelæggelse af den syriske suverænitet, velstand og territoriale integritet siden 2007, i detaljer de samvittighedsløse handlinger, som disse magter har

iværksat mod Syrien, og som de medskyldige vestlige medier nægter at tillade, at man beretter om.

Selv efter de ødelæggende jordskælv fortsætter USA, Storbritannien og EU med at anvende deres ensidige økonomiske og finansielle sanktioner for at blokere ikke blot støtte til genopbygning, men også humanitær hjælp til denne nation. Alle talere insisterede på, at de kriminelle sanktioner straks må ophæves, og at USA's ulovlige besættelse af Syrien skal bringes til ophør.

Zepp-LaRouche understregede under seminaret, at denne historie skal fremlægges for verdenssamfundet. Syrien, udtalte hun, er ansigtet på det system, som har bragt menneskeheden til randen af udryddelse ved atomkrig – en barsk virkelighed, som blev indskærpet for hele verden i den russiske præsident Putins årlige præsidentielle tale, som han holdt foran den føderale forsamling den 21. februar.

Zepp-LaRouche anbefalede at folk ikke går i panik over alle de individuelle problemer, der hober sig op, et efter et, men i stedet tolker dem, som hendes mand Lyndon LaRouche gjorde, da han for 52 år siden, i 1971, forudsagde, at vi ville komme til dette punkt, efter at Richard Nixon havde vedtaget "denne monetaristiske politik, der kun går ud på profitmaksimering, ved at opgive det gamle Bretton Woods-system".

Han advarede dengang, tilføjede hun: 'at hvis vi fortsatte på denne vej, ville vi uundgåeligt komme til en ny fascisme, en ny depression, en ny fare for en verdenskrig; eller vi går i retning af et helt anderledes system.'

"Vi er præcis på det punkt nu ... Vi befinder os i en utrolig situation. Den er ekstremt farlig, det er der ingen tvivl om. Vi kunne blive sprængt i luften, og hele menneskeheden kunne forsvinde inden for få timer og uger, med en efterfølgende atomvinter, som ville udrydde alt liv på Jorden. Så faren er så alvorlig som aldrig før. Men på den anden side er det også

uhyrligheden af situationen under det nuværende system, som bringer folk sammen.”

Hun pegede på nationer, der arbejder sammen om at skabe et nyt økonomisk system omkring BRICS, den Eurasiske Økonomiske Union og Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO), et system, hvis styrke allerede overstiger den forfaldne, vestlige liberale model.

Hun påpegede også den begyndende enhed, der blev set i USA på anti-krigsdemonstrationen den 19. februar foran Lincoln Memorial i Washington, D.C., som ” ligeledes en meget vigtig ny faktor”. Mennesker fra hele det politiske spektrum samledes imod faren for atomkrig for at kræve en ende på USA’s opildning af konflikten mellem Ukraine og Rusland, en ende på strategien for permanente krige, på det militærindustrielle kompleks, som profiterer af disse krige, mens det amerikanske folks behov bliver tilsidesat.

Oplevelsen af enhed var en glædelig fornemmelse – og den stoppede ikke med et enkelt møde. I dag har 35-40 personer, der deltog aktivt i demonstrationen, bragt kampen mod systemet ind i Kongressens lokaler. Forskellige hold mødtes med højtstående assistenter for senatorer og repræsentanter og krævede, at Kongressen skrider til handling for at standse bevillingerne til krigen i Ukraine, insisterede på forhandlinger for at afslutte denne konflikt, og undersøgelse af Sy Hershs dokumentation for, at den amerikanske regering har sprængt Nord Stream-rørledningerne i luften.

Schiller Instituttets gruppe, der blev ledet af Diane Sare, der er senatskandidat i New York, omfattede mange unge mennesker, der insisterede på, at det kun er under et nyt system, hvor USA samarbejder med Rusland og Kina om at genopbygge verden – herunder USA – at de har en fremtid.

Veteranorganisatorer fandt en fornyet imødekommenhed hos nogle af Kongressens repræsentanter for at tage affære og for at nå

ud til repræsentanter på "den anden side af midtergangen", da de, der deltog i demonstrationen, havde overvundet deres uenighed for at forene deres kræfter for at stoppe atomkrig.

Samme dag vidnede to fremtrædende amerikanere, også med forskellig baggrunde og synspunkter, økonomen og universitetsprofessoren Jeffrey Sachs og den tidligere ledende CIA-analytiker, nu politisk aktivist, Ray McGovern, ved en høring i FN's Sikkerhedsråd, hvor de opfordrede FN's generalsekretær til at acceptere den russiske anmodning om, at der oprettes en uafhængig international kommission til at undersøge, hvilken statslig aktør der har sprængt Nord Stream-rørledningen i luften, i lyset af afsløringerne fra den Pulitzer-prisvindende journalist Sy Hersh.

På randen af en atomkrig er det på tide, at alle verdens borgere slutter sig til denne kamp og går sammen om at hjælpe med at skabe et nyt system, der er menneskeværdigt.

"Der er grund til optimisme på trods af al smerten og problemerne. Og det er, at vi er mennesker, og det betyder, at vi alle er begavet med kreativ fornuft. Det er hvad der adskiller os fra alle andre levende arter; i det mindste dem vi kender på planeten Jorden", udtalte Zepp-LaRouche som afslutning på dagens seminar om Syrien-sanktionerne.

Foto: Ahmed Akacha, Pexels CC0

At træffe et valg i nutidens historie

Den 16. februar 2023 (EIRNS) – Dette er ikke et tidspunkt i historien, hvor man kan stå på sidelinjen og vente på et belejligt eller behageligt øjeblik til at komme ind i kampen. Forsyningen af våben til Ukraine er i stigende grad upopulær blandt befolkningerne i en række NATO-lande. Seymour Hershs afsløring af USA's skyld i ødelæggelsen af Nord Stream-rørledningerne er som elefanten i rummet. De store demonstrationer for fred, der vil blive afholdt i mange NATO-landes hovedstæder i løbet af de næste to uger, kræver handling. Vil du tilslutte dig denne indsats nu, mens der stadig er en chance, for at forhindre en optrapning af konflikten til et niveau, hvorfra det måske ikke er muligt at vende tilbage?

Rage Against the War Machine-arrangementet den 19. februar er i færd med at blive en skydeskive for aktivisme og for kritik. Potentialet i det organisatoriske princip er tydeligt i den måde, hvorpå begivenheden ophæver venstre-højre- og andre angiveligt modstridende barrierer for at samle en bred koalition af kræfter, der er engageret i at sikre, at verden ikke ødelægges i en global krig. Dette potentiale er skræmmende for de kræfter, der forsøger at knuse Rusland og Kina ved at skabe støtte til militære aktioner mod disse nationer, eller i det mindste at lokke folk til apati i denne sag, f.eks. ved at fremprovokere mundhuggeri om andre emner.

Det ukrainske Center for bekæmpelse af Desinformation har direkte angrebet begivenheden via Telegram, og hævder at den er fuld af russiske fortællinger og har til hensigt at nægte støtte til Ukraine. Der er oprettet en falsk, efterlignet hjemmeside for at fordømme arrangementet som "en russisk påvirkningskampagne" fyldt med talere, der er "imod fred". Den fordømmer tilmed selve ideen om den dybe stat som et opspind

fra Trump-QAnon-6. januar. Washingtons "Free Beacon", der er kendt for sin Russiagate-frygt, fordømmer demonstrationen under overskriften: "Antisemit optræder i stedet for pædofil ved protestmøde mod hjælp til Ukraine". Knap så markante angreb kom fra medier som Daily Kos.

Rick Sterling, der skriver på antiwar.com, bemærker, at "det at have kvinder, farvede personer og personer med et andet køn end det sædvanlige i nøglepositioner er ikke nogen trussel mod systemet". Det, der truer denne elite, "er muligheden for en massebevægelse, der kræver en ændring af USA's udenrigspolitik.... Det, der truer den herskende klasse, er krav om forbedringer i alle arbejderes liv."

Disse krav forenes i LaRouche-bevægelsens arbejde for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur for at etablere en varig og fremgangsrig fred med en mission for alle nationer. Kinas Global Times nævner Kinas Globale Sikkerhedsinitiativ som det denne nation kan bidrage med på sikkerhedskonferencen i München i weekenden, et "sikkerhedskoncept, som er fælles, omfattende, samarbejdsvilligt og bæredygtigt, udgør en grundlæggende mulighed for at løse" de sikkerhedsmæssige problemer, herunder dem i Europa.

Efterhånden som våbenleverancerne svigter, falder den folkelige støtte til at levere våben til konfliktområdet, og i takt med at verdens fysiske økonomiske behov bliver mere presserende, er tiden inde til et paradigmeskifte.

Vil du tage affære?

Retfærdighed for LaRouche

Den 12. februar 2023 (EIRNS) – På denne 12. februar, fire-årsdagen for Lyndon LaRouches død, viede LaRouche-Organisationen og Schiller Instituttet deres websteder til at levere et “maraton” af hans videoer for at hjælpe seerne med at uddanne såvel deres sind som deres følelser til de alvorlige udfordringer, der ligger forude. (<https://laroucheorganization.com/article/2023/02/12/lyndon-la-rouche-true-principle-power-video-marathon>)

Blot to uger forud for LaRouches død, den 28. januar 2019, havde den internationale LaRouche-bevægelse udsendt en fornyet opfordring til at rense LaRouches navn, og hans ideer. Denne opfordring mindede læserne om:

“Med LaRouches fængsling blev Amerika og verden berøvet deres mest fremragende statsmand og økonom.

“Fordi LaRouches politik til erstatning af Wall Streets og City of Londons dødbringende plyndringer med en retfærdig ny økonomisk verdensorden med universel, højteknologisk udvikling ikke blev gennemført, forblev hundredvis af millioner af mennesker rundt om i verden i fattigdom, og tocifrede millioner af mennesker omkom uden grund. Det er først med Kinas nylige vedtagelse af politikker, der minder meget om dem som LaRouche foreslog for op til 50 år siden, at folkemordet er bragt til ophør i det mindste på store dele af planeten.

“Fordi LaRouches SDI-politik, som blev vedtaget og foreslået af præsident Ronald Reagan i 1983, blev saboteret og ikke gennemført, balancerer verden i dag på kanten af en atomar konfrontation....

“Fordi LaRouches forslag om samarbejde mellem Øst og Vest efter Berlinmurens fald og Tysklands genforening – som LaRouche på berømt vis forudsagde i oktober 1988 – blev afvist, og LaRouche blev tvunget i fængsel knap tre måneder

senere, blev Rusland hærgt og Vesten plyndret under Thatcher, Bush og Mitterrand. Og der blev indledt en bølge af permanente krige, som vi stadig oplever i dag.

“Fordi LaRouches foreslåede krig mod narkotika overfor Londons A/S Narkotika, bank-apparatet Dope, Inc., aldrig blev gennemført, forgifter en narkotikaepidemi i dag vores nation og verden.

“Og fordi LaRouches politik til at skabe en ny renaissance for klassisk kultur og videnskab blev fejet til side, stirrer vi nu ind i helvedes afgrund af en ny mørk tidsalder hvor især vores ungdom er ved at blive opslugt...

“Faktisk omhandler LaRouches samlede livsværk og hans omfattende videnskabelige skrifter netop dette centrale spørgsmål: den rolle, som menneskets unikke kreativitet spiller i udformningen af dets egen historie og det fysiske univers omkring det. Læs og studer LaRouche, hvis du ønsker at forstå, hvorfor det Britiske Imperium frygter netop ham...

“Hvilken bedre måde at forsvare USA og hele menneskeheden på end at rense LaRouches navn, sikre at hans politik endelig bliver vedtaget, og anerkende hans ideer for det de er, nemlig gerningerne fra et af historiens største genier, og give ham den plads i historien han fortjener?”

Helga Zepp-LaRouche fremsatte i en kort skriftlig indledning til denne opfordring til at få sin mands navn renset, den centrale pointe som vi mindes om i dag, på denne fjerde årsdag for hans død:

“Der er ingen større kontrast, end den vi ser mellem statsmanden, økonomen, videnskabsmanden og mennesket Lyndon LaRouche og det billede, som det Britiske Imperiums ondsindede håndlangere maler og spreder om ham. ... Om dette omdømme vil blive rettet op, om denne hidtil usete krænkelse af menneskerettighederne og friheden vil blive straffet, og om borgerne i USA og resten af verden vil få uvildig adgang til

Lyndon LaRouches idéer: Det er efter min dybe overbevisning det der vil afgøre, om freden i det 21. århundrede kan sikres og opretholdes, og om USA atter kan blive et håbets fyrtårn for hele verden.”

LaRouche viser vejen fra toppen af bjerget

Den 6. februar 2023 (EIRNS) – Schiller Instituttets konference: “Fornuftets tidsalder eller menneskehedens udslettelse” går nu over i anden fase. Denne vil omfatte forskellige former for internationale aktioner, fra demonstrationer til “Zoom-opkalds-diskussionsmøder”, fra brevskrivning til lobbyvirksomhed. Vigtigst af alt vil det dog omfatte nye, uventede alliancer, “sammenfald af modsætninger”, som vil gøre folk utilpasse, på den måde som Paulus anbefaler: “Lad jer ikke tilpasse jer denne verden, men lad jer forvandle ved at forny jeres sind.”

Pave Frans’ bemærkninger om sin stræben efter fred under sin hjemrejse fra Sydsudan og Schiller Instituttets krav om ophævelse af Cæsar-sanktionerne i kølvandet på jordskælvet i Tyrkiet-Syrien, stammer fra den samme begrebsmæssige kilde, udtrykt i Dr. Martin Luther Kings ord: “Jeg nægter at acceptere den kyniske forestilling, at nation efter nation skal bevæge sig ned ad en militaristisk trappe til et atomart helvede af tilintetgørelse. Jeg tror, at ubevæbnet sandhed og betingelsesløs kærlighed vil få det sidste ord i virkeligheden. Det er derfor, at midlertidig besejret retfærdighed er stærkere end triumferende ondskab.”

Da Lyndon LaRouche skrev sin “How To Lick a Depression in a

Single Day” for mere end 51 år siden, som reaktion på at dollaren blev fjernet fra guldstandard den 15. august 1971, reagerede han på noget, som han havde set og lovet at bekæmpe, og som var begyndt mere end ti år tidligere. LaRouche identificerede dette i et interview, som han gav den 18. marts 1991 fra sin fængselscelle i Rochester, Minnesota:

“Det politiske spørgsmål er det samme, som det faktisk har været for mig i 30 år, i særdeleshed i 25 år: USA er, som jeg frygtede for 30 år siden, ved at blive fascistisk. Og det er ikke kun ved at blive fascistisk, men er på vej til at etablere et fascistisk verdensimperium, som George Bush kalder en ny verdensorden. Det er bare hans betegnelse for det.

“Men jeg husker, hvad jeg skrev tilbage i 1961 til offentliggørelse om dette emne. Og siden dengang – eller, lad os sige, 1971, ti år senere, resultatet af Nixon-krisen i oktober 1969, med sammenbruddet af guldreserve-standarden og indførelsen af det der blev kaldt fase I, og bekendtgørelsen af fase II, som skulle følge. Dette er ren fascisme, økonomisk set på samme måde som Hjalmar Schacht indførte fascismen i Tyskland, eller som Volpi di Misurata, der var Benito Mussolinis protektor og finansminister, indførte fascismen i Italien.

“Det Bush foreslår – ligesom Dukakis faktisk foreslog i 1988 – er fascisme på det indenlandske plan. Og så, på et tilsvarende grundlag, er det de foreslår globalt, som jeg har frygtet lige siden jeg så operationen mod det tidligere Belgisk Congo, mod Lumumba, det samme i vores politik over for udviklingssektoren og andre dele af verden. Det er det, som vi er blevet kaldt konspirationsteoretikere for, for at sige, at der så at sige er et angloamerikansk komplot, der inkluderer Henry Kissingers bagmænd – Kissinger, som selv indrømmer, at han er britisk agent – om at etablere et angloamerikansk verdensimperium, med Sovjetunionen angiveligt som en underordnet partner. Det er alt sammen ved at blive gennemført.

“Se på verden: den er ond og desperat. Se på, hvad der sker med folk i USA. Det er en ond og desperat situation. Folk er frygteligt bange. Færre mennesker rejser sig op for at gøre modstand. Det er en moralsk forpligtelse for alle os, der vil tage kampen op for at gøre modstand, som stadig har modet til at gøre modstand mod denne ondskab, at rejse sig op, altså, hver på vores egen måde. Den mest effektive måde, hvorpå jeg kan gøre modstand i USA, er ved at stille op igen som præsidentkandidat.”

Bemærk, at mordet på Lumumba, som var et emne på de to sidste konferencer i Schiller Institutet, spillede en central rolle i Lyndon LaRouches personlige forpligtelse til at agere, uanset omkostningerne for ham selv. Det var denne forpligtelse, der drev og inspirerede LaRouches fortsatte gennembrud inden for fysisk økonomi, hvilket førte til hans forslag fra 1990'erne om en Verdenslandbro, et supplement og en højere erklæring om de principper for økonomisk udvikling, der ligger til grund for Bælte- og Vej-Initiativet. På et seminar i 1997 udtalte han:

“Det afgørende for alle disse dele af verden, hvad enten det er Afrika, Sydasien eller Østasien, er at give disse områder af verden ret til udvikling. Retten til udvikling omfatter uddannelse, udvikling af infrastruktur og frem for alt evnen til at konstruere maskinværktøjer, uden hvilken man ikke kan få en kontinuerlig og bæredygtig udvikling.

“Man kan ikke bare begive sig ud i en ufrugtbar ørken og opstille en fabrik og forvente at få en produktiv økonomi. Man må først og fremmest sørge for infrastruktur. Man skal sørge for effektiv transport, vandforsyning, elektricitet osv. Man skal etablere uddannelsessystemer, sundhedssystemer: alle disse infrastrukturelle elementer, som er nødvendige for en vellykket moderne økonomi på det pågældende sted. Det vil sige, at man kan måle infrastrukturens tæthed i form af arbejdsstyrke pr. indbygger, i forhold til kvadratkilometer af det relevante område.

“Denne evne til at overføre og udvikle teknologi afhænger af forholdet mellem antallet af personer, der er produktivt beskæftiget i en industri inden for maskinværktøjssektoren, og det samlede antal beskæftigede personer i økonomien. Det vil sige: forholdet mellem det teknologiske fremskridts hastighed pr. indbygger i maskinværktøjssektoren sammenlignet med det forventede teknologiske fremskridts hastighed pr. indbygger i arbejdsstyrken som helhed.

“Dette er nøglen, den uundværlige nøgle, til økonomisk fremskridt: Uden den bliver det ikke muligt. Det var således princippet...: at ved at udvikle landruter med effektiv højhastighedstransport i hele Eurasien, og bruge disse ruter, ikke kun til at støtte handel og industri, men også til at støtte en hurtig overførsel af sektoren for design af værktøjsmaskiner til disse lande, og først da ville det være muligt at løfte den største del af verdens befolkning, som er koncentreret i Syd- og Østasien – og også i Afrika – og for det andet at løfte disse dele af verden ud af arven fra det 19. århundredes imperialisme og arven fra andenrangs borgerskabet i forhold til verdensanliggende. ”
[https://larouchepub.com/eiw/public/1997/eirv24n44-19971031/eirv24n44-19971031_052-the_usa_china_strategic_partners-lar.pdf]

Vi kan kun stoppe civilisationens selvdestruktion ved at følge denne smalle, “globale” vej. Heldigvis har Lyndon LaRouche altid rådet og praktiseret det at betragte tingene, ligesom Martin Luther King gjorde det, fra bjergtoppen. Helga Zepp-LaRouche skitserer ved hjælp af sine ti principper et samlet koncept for indgriben i det umiddelbare sammentræf af globale kriser, ved hjælp af hvilket menneskeheden kan fortrænge geopolitik, før geopolitikken udsletter menneskeheden.

Går du glip af den revolution, som er i gang i verden?

Den 2. februar 2023 (EIRNS) – Schiller Instituttet afholder en international konference på lørdag, som du er inviteret til. Emnerne for de to paneler angiver, hvor omfattende drøftelserne vil være: “Hvordan man kan undgå en tredje verdenskrig med atomvåben”, og “Fredens navn: En ny arkitektur for sikkerhed og økonomisk udvikling”.

Det er din mulighed for at være sammen med andre reflekterende mennesker fra hele verden for at drøfte, i tide, hvordan menneskeheden kan erstatte denne forhadte gamle orden, som har ført verden til randen af atomkrig. Du vil finde ud af, at du ikke er alene om at erkende, at denne kollapsende gamle orden, som beskytter milliardernes rettigheder, men negligerer de milliarder af mennesker, der lider under knaphed, må erstattes. Du vil opleve den særlige lykke og optimisme, der følger af at deltage i en seriøs diskussion med mennesker fra andre lande og kulturer om, hvordan vores natur som kreative mennesker giver os mulighed for at ændre historiens gang, når det er tiltrængt.

De fleste mennesker vil så konstatere, at de ikke rigtig har kendskab til, hvad der foregår “derude”, hvilket du er nødt til at vide for at kunne hjælpe med at skabe de ændringer, vi har brug for. Tag følgende eksempler:

Vidste du eller din nabo, at mens medierne fortæller dig, at du ikke skal bekymre dig om atomkrig, fordi Rusland og dets militær er ved at bryde sammen, fejrede præsident Putin og det russiske folk i dag 80-årsdagen for deres sejr over de nazistiske invasionsstyrker ved Stalingrad som “det evige symbol på folkets uovervindelige styrke”?

Og at den russiske præsident ved den højtidelige fejring af denne sejr udstedte en påmindelse: "De, der forsøger at besejre Rusland på slagmarken, er tilsyneladende ikke klar over, at en moderne krig mod Rusland ville forløbe helt anderledes for dem. Vi sender ikke vores kampvogne til deres grænser. Alligevel har vi noget at svare med, og det ville ikke være begrænset til udelukkende at anvende kampvogne, det må alle indse."

Det ville faktisk være yderst tilrådeligt, at du er bekendt med, at den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov og den russiske ambassadør i USA, Anatolij Antonov, i denne uge udsendte meget enslydende advarsler om, at russerne erkender, at det strategiske mål med USA's og NATO's krig i Ukraine, er Ruslands "strategiske nederlag", "at fjerne Ruslands navn fra det politiske verdenskort", og på det grundlag er der intet, som kan diskuteres. Men de samme højtstående embedsmænd gentog over for USA: Hvis I opgiver jeres "ambitioner om at besejre eller tildele Den Russiske Føderation et strategisk nederlag ... så vil vi være indstillet på at se konstruktivt på USA's forslag".

Hvad med det faktum, at Pentagon forbereder planer om at føre krig mod Kina, en nation med 1,4 milliarder indbyggere, som er den hurtigst voksende teknologiske magt i verden, samtidig med at man fører krig mod atommagten Rusland? Er det mon ikke noget man snarest burde undersøge? Kinas Folkebefrielseshær offentliggjorde i denne uge en artikel på sin hjemmeside med det budskab, at Kina ikke ønsker krig med USA! Men skulle USA i øvrigt fremprovokere en sådan kamp, oplyste PLA andetsteds, har Kina et nyt hypersonisk antiskibs-missil, som kan nå en hastighed på Mach 10, når det rammer sit angrebsmål.

Der er imidlertid allerede kræfter i bevægelse over hele verden for at stoppe dette vanvid. Vidste du eller din nabo, at næsten tre millioner mænd og kvinder gik på gaden i ca. 250 byer i Frankrig i tirsdags i protest mod regeringens politik, som skærer ned på deres levestandard for at redde

spekulanterne og give næring til en krig i Ukraine, som truer med at udvikle sig til en atomkrig? At den næste dag fandt den største strejke i et årti sted i Storbritannien af stort set de samme grunde?

Hvad med det faktum, at 16 nationer i det sydlige Afrika, selv om de fleste af dem er fattige og har det svært, havde modet til at udstede en erklæring til den amerikanske regering om, at de ikke støtter og ikke vil støtte NATO's krig mod Rusland, på trods af alle NATO's trusler?

Er der nogen af dine naboer, der diskuterer den kendsgerning, at Brasiliens præsident, Lula da Silva, i mandags foreslog, at Brasilien, Kina, Indien og Indonesien går sammen for at hjælpe med at forhandle en fredelig afslutning på konflikten mellem Ukraine og Rusland, i stedet for at give konflikten næring ved at sende flere og flere våben ind? Lulas initiativ er ikke en gestus, som han har taget ud af den blå luft. Det understøtter pave Frans' tilbud om Vatikanet som et sted for fredsforhandlinger vedrørende konflikten. Begge initiativer øger presset for at opgive bestræbelserne på at knuse Rusland og Kina.

Vær med til at "konspirere" i denne weekend om, hvordan vi kan omdanne dette potentiale til en kraft, der er stærk nok til at vælte dette rådne system og skabe fred gennem udvikling!

Foto: Pexels CCO

Er det Globale NATO ved at udvikle en krig på to fronter?

Den 4. januar 2023 (EIRNS) – Selv mens forstandige sjæle rundt om i verden kæmper for at finde en måde at bringe krigen i Ukraine til ophør, og dermed den overhængende fare for atomkrig mellem supermagter – og NATO's aggressive 30-årige march mod øst lige op til Ruslands dørtrin, som bevidst fremprovokerede den nuværende krise – er det Globale NATO fast besluttet på at indlede en anden, østlig front i denne krig mod både Rusland og Kina.

Det er i alt væsentligt nytårsforsættet for 2023 hos det finansielle etablissement, der styrer politikken fra London og Washington. Den radikale ændring af Japans 65-årige forsvarsdoktrin og holdning, som blev vedtaget i slutningen af december 2022, er en af de centrale elementer i denne politik.

Den 3. januar gav den russiske viceudenrigsminister, Andrey Rudenko, et interview til TASS, hvor han advarede om, at Japan har "indledt et forløb med fremskyndet militarisering", der sammen med ændringer i deres militærdoktrin "skaber et angrebs-potentiale", som Rusland betragter "som en alvorlig udfordring for vores land og hele Asien-Stillehavsregionens sikkerhed". Vi advarer om, at hvis denne praksis fortsætter, vil vi være tvunget til at træffe forholdsmæssige modforanstaltninger for at blokere de militære trusler mod Rusland", fastslog Rudenko uden omsvøb.

En dag forinden, mandag den 2. januar, skrev den rabiante neokonservative John Bolton – Trumps nationale sikkerhedsrådgiver i 2018-2019 – et indlæg i London Daily Telegraph, hvor han skældte ud på alle de angiveligt "pro-russiske" bløddyr internt i NATO (Frankrigs Macron, Tysklands

Scholz og naturligvis Tyrkiets Erdoğan) for derefter at præsentere den japanske satsning for Global NATO: "Til sammenligning meddelte Japan for nylig, at det vil mere end fordoble sit forsvarsbudget i de næste fem år, for at nå NATO's 2 %-mål, og dermed vil det kunne blive verdens tredjestørste militær efter USA og Kina. Det er den slags præstationer, der styrker den tidligere spanske premierminister Jose Maria Aznars forslag, som blev fremsat for over 15 år siden, om at udbygge NATO globalt, indledningsvis ved at optage lande som Japan, Australien, Singapore og Israel."

Japan-Rusland udgør heller ikke det eneste brændpunkt i det asiatiske område. Der er de fortsatte provokationer mod Kina omkring Taiwan. Sydkoreas præsident Yoon Suk-yeol fortalte en interviewer, at USA og Sydkorea diskuterede mulige fælles øvelser, med anvendelse af amerikanske atomvåben, som respons på de stigende trusler fra Nordkorea. Selv om dette hurtigt blev afvist af præsident Biden, var der tale om en ekstraordinær optrapning af spændingerne og indsatserne i regionen.

Velinformerede europæiske kilder har meddelt EIR, at de forventer, at 2023 bliver året for en kraftig optrapning af Vestens korstog mod Kina, og at Global NATO bliver en realitet i denne proces – hvilket bekræfter den ovenfor præsenterede analyse.

Alligevel er løsningen på krisen også nært forestående, mens 2023 skrider frem. Den tilgang, som Filippinernes og Kinas ledere har valgt på deres topmøde den 3.-5. januar i Beijing, med at fremme win-win-udvikling som den overordnede ramme, indenfor hvilken de eksisterende konflikter mellem landene bør løses, viser et skridt i den rigtige retning. Det overordnede begrebsmæssige grundlag, for den nødvendige nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur er blevet beskrevet og er genstand for drøftelser i en stadig bredere offentlighed, som opfølgning på Helga Zepp-LaRouches Ti Principper.

Zepp-LaRouche redegjorde for disse principper i afslutningen af sin ugentlige webcast den 4. januar og fremhævede "menneskets guddommelige natur". Den pave, der netop er død, pave Benedikt, forhenværende kardinal Ratzinger, har indgående beskrevet menneskets guddommelige natur, som afspejles i den store klassiske musik. Denne guddommelige natur har forudbestemt os til at være en rumfarende art. Vi bør virkelig minde os selv om vores kreative potentiale, som er unikt for os som mennesker – vi har i hvert fald ikke fundet nogen anden art i universet, indtil videre, som har lignende kreative evner... Så jeg er helt sikker på, at det er en tendens i tiden, og jeg finder, at vi bør se på dette nuværende år 2023 med glæde og energi, for at realisere disse planer og skabe en fredelig verden." (<https://schillerinstitute.com/blog/2023/01/04/webcast-implication-of-mankind-lies-erosion-of-international-law-loss-of-trust/>)

I denne ånd inviterer vi dig til at deltage i LaRouche-bevægelsens organiserende aktiviteter for at realisere dette:

– Skriv under på det åbne brev til pave Frans fra politiske og sociale ledere: Støt opfordringen til øjeblikkelige fredsforhandlinger: <https://schillerinstitute.com/blog/2022/12/20/open-letter-to-pope-francis-from-political-and-social-leaders-support-call-for-immediate-peace-negotiations/>

– 8. januar kl. 20:00: Deltag i Diane Sares online politiske diskussion, "Can Nuclear War Be Avoided? Only If the U.S.A. Becomes Trustworthy", med Scott Ritter, oberst Richard Black, Steve Starr, Helga Zepp-LaRouche og andre.

– 10. januar kl. 17:00: Deltag i en internetdiskussion "Do You Care about International Law, Frau Merkel?" med Ray McGovern, Scott Ritter, Helga Zepp-LaRouche, general Dominique Delawarde (pensioneret), oberst Alain Corvez (pensioneret) og andre.

– 14. januar kl. 16:00: "For at stoppe NATO's verdenskrig skal

man afvikle 'JFK International Assassination Bureau'", Garland Nixon, Helga Zepp-LaRouche, Ray McGovern.

– I begyndelsen af februar: Schiller Instituttets konference "Ti principper for organisering af en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur".

Foto: Josh Sorenson, Pexels CC0

Ud med det gamle, ind med den nye sikkerheds- /udviklingsarkitektur

Den 31. dec. 2022 (EIRNS) – "Der er ordsprog placeret rundt omkring i Kennedy Centeret, indhugget over marmoret over søjlegangene, når man går ind. På bagsiden mod Potomac står der et; det er et citat fra præsident Kennedy, der lyder: "Jeg ser frem til den dag, hvor Amerika ikke længere er bange for ynde og skønhed". Og jeg tænkte straks, da han blev skudt, at det var derfor, han blev skudt. Vi er bange for ynde og skønhed." – Ramsey Clark, forhenværende justitsminister i USA, citeret i dokumentarfilmen "Citizen Clark"

Hvordan kan vi ved årets udgang finde de virkemidler, hvormed vi kan inspirere folk i anglosfæren til at forsvare principper for statskunst, som de har glemt, aldrig lært eller endog aldrig hørt? At tvinge sandheden om Kennedy-mordet og ødelæggelsen af det amerikanske præsidentembede frem, for at lade anglo-amerikanske institutioner og ikke enkeltstående mordere ødelægge sagen, ville være en klar lektion i statskunst og et stærkt våben mod dem, der i dag vil føre os ind i en atomkrig med Rusland, således som de også forsøgte at

gøre i 1962. En sådan sandhed er frygtelig, men også smuk. Den er befriende. Det er også den kvalitet af sandhed, som udtrykkeligt er indeholdt i de ti principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Disse principper fastslår, at vi og verden ikke behøver at være tragiske. Vi kan være mere end blot karakterer i et skuespil, som vi ikke har skrevet, som vi ikke har opført, og som vi ikke instruerer.

Kennedy-mordet var et mord på præsidentskabet, ikke blot på præsidenten. Senere skulle præsidentkandidat Robert Kennedy og "den mand, der var mest kvalificeret til at blive præsident", pastor dr. Martin Luther King Jr. blive yderligere ofre for den blodige, hemmelige forbrydelse. 60 år senere har den næsten taget livet af den amerikanske republik. Den har dræbt andre nationer. Det er den forbrydelse, der ligger til grund for mordet på Libyen og dets leder, mordet på Irak og dets leder, det 42 år lange (1979) overgreb på Afghanistan, det igangværende mord på Syrien og mordet på amerikanske borgere i forbindelse med de uerkendte, men sande begivenheder den 11. september 2001. (Vladimir Putin og andre ledende personer i verden kender til de indgående detaljer om meget af dette). Nu må det kriminelle foretagende endegyldigt nedlægges, på Wall Street, i Washington D.C. og London, fordi dette snigmorderiske apparat taler om "halshugning af Moskva" og lignende forhold, der ville være blevet betragtet som vanvittige på højdepunktet af Den kolde Krig i 1950'erne og 1960'erne.

For at afsløre denne forbrydelse må folk, især amerikanere, tænke internationalt. De må tænke på at gennemføre Zepp-LaRouche's ti principper, fordi modstanden mod dem kommer fra denne internationale og interne "hemmelige regering" og dens snigmorderiske bureau. Det er derfor, at Helga Zepp-LaRouche stadig står øverst på den ukrainske drabsliste. Det er de samme mennesker, der er imod Vatikanets initiativ til at søge en fredelig løsning på den allerede påbegyndte stykvis

verdenskrig . Der er altid en højere magt end tyranni, herunder tyranni ved mord. Denne autoritet er sandheden, uanset hvor og af hvem den bliver fremsat. (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>)

De ti principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur er på sin vis en aktuel omskrivning af Schiller Instituttets oprindelige mission. For 40 år siden, da idéen om instituttet første gang blev foreslået af grundlæggeren, Helga Zepp-LaRouche, håbede man, at et sådant institut ville blive hilst velkommen af amerikanske regeringsfolk og institutionelle aktører. Med udgangspunkt i Friedrich Schillers idé om, at “det er gennem skønhed, at man kan bevæge sig frem til sand frihed”, kunne det blive katalysator for en kulturel og strategisk dialog og en transformation af USA, hvorigennem de kulturelle forudsætninger og afgørende faktorer for en ny vestlig alliance kunne være blevet dannet i kølvandet på præsident Ronald Reagans vedtagelse den 23. marts 1983 af Det strategiske Forsvarsinitiativ (SDI). Dette “Nikolaj af Cusa”-forslag, der var uforståeligt for bl.a. USA’s udenrigsministerium, blev afvist, og Schiller Instituttet blev et uafhængigt projekt baseret på at rette op på netop det problem, som Ramsey Clark angav som den “højere årsag” til, at USA’s 35. præsident John F. Kennedy blev myrdet.

Schiller Instituttet har derefter under ledelse af sin grundlægger ført en række økonomiske, kulturelle og videnskabelige politikker gennem de fire årtier, hvor det har haft kontakt med mange regeringer og har fremmet dette arbejde på måder, som i dag giver det et udsigtspunkt fra “bjergtoppen”. Vi ved at nu, hvor dette år afsluttes, er tiden også løbet fra os; USA’s borgere står nu over for et valg. Hvad består dette valg i?

Videokonference-“mini-topmødet” ved årets afslutning den 29. december mellem Kinas præsident Xi Jinping og Ruslands

præsident Vladimir Putin var alt andet end "mini" i sine konsekvenser. Blandt de to præsidenters gensidige henvisninger til hinanden som "min gode ven" blev det klart, at mindst lige så meget af betydning ikke blev udtalt, som der blev udtrykt offentligt. En ting, som dog ikke blev overset af flere af de venlige og fjendtlige kommentatorer, var, at præsident Putin henviste til, at der ville blive et øget militært samarbejde mellem de to nationer. Der vil med andre ord ikke opstå nogen splittelse mellem Kina og Rusland i strategiske spørgsmål. Mens CNN, Bezos Washington Post og britiske nyhedskilder magtesløst skildrede et billede af "to trængte ledere med massive problemer på hjemmefronten", var andre mere skarpsindige. Alexander Mercouris og Alex Christoforou fra The Duran udtalte:

Mercouris: "Det var et meget, meget langt opkald. De talte om rigtig mange emner... Putin nævnte, at der nu er et meget intenst militært samarbejde mellem de to... Xi Jinping talte om, at deres partnerskab nu kommer til at få en global indvirkning ... på alle dele af verden... Og jeg tror, at enhver, der ser på den måde som disse to ledere taler, på interaktionen mellem de to lande, kan jeg ikke selv se dette som andet end en egentlig alliance...

Christoforou: "Hele denne konflikt har efter min vurdering ... faktisk også sikret Kina større indflydelse på situationen i Taiwan, hvilket er noget, som USA ikke ønskede, men som er sket... USA troede, at det modsatte ville ske. De troede, at Rusland ville blive svækket, og at det så ville tvinge Kina til at give mere efter for at opnå en slags forlig med Taiwan eller noget i den retning. Det modsatte er sket. Vesten er blevet svagere, Rusland er blevet stærkere, og det har hjulpet Kina.

Mercouris: "Absolut. Det er jeg enig i."

For ti år siden i september i år, annoncerede en dengang ny præsident, Xi Jinping, Kinas Bælte- og Vej-Initiativ, og

anmodede USA såvel som andre nationer om at tilslutte sig denne nye fremadrettede vej. Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche havde beskæftiget sig med Kina fra 1993 til 2013, tyve år før annonceringen af BVI, i en gensidigt nytænkende og frugtbar dialog om skabelsen af en ny platform for menneskelige fremskridt gennem "udviklingskorridorer". Dette var en metode til at udvikle det indre af planetens kontinenter, i stedet for blot kystlinjer og floder, for første gang i menneskehedens historie. Et aspekt af disse udviklingskorridorer var en ny opfattelse af den integrerede produktionsproces, som f.eks. kommer til udtryk ved fabrikkens samlebånd, som et stadigt voksende sæt af transformationer "undervejs" i produktionen, herunder selve produktionslinjen. Mindre værktøjsmaskiner og mindre industrier til samling af dele langs udviklingskorridoren ville udgøre en integreret del af processen med at producere alt det, som var nødvendigt. Man kunne starte med komponenterne på oprindelsesstedet og slutte med færdige produkter ved ankomsten. På denne måde ville transportomkostningerne falde til under nul. Korridoren tjener ikke kun til at betale sig selv, men også til sin egen vedligeholdelse og omstilling. Højhastighedstog og magnetiske svævetog er derfor, set fra dette synspunkt, ikke, som den fysiske økonom Lyndon LaRouche understregede, blot jernbaner eller silkeveje. Kommunikationslinjer og rørledninger langs disse ruter, avancerede produktions-agrikulturelle knudepunkter, der forgrener sig fra hovedlinjerne, og de snesevis eller endog hundreder af byer, der vil blive skabt af sådanne linjer, ville indledningsvist blive drevet af fjerde og femte generation af kernefissionsanlæg og lidt senere af de allerførste hybrid-anlæg med kernefission og fusion. Det er et "win-win"-perspektiv for de næste halvtreds år på Jorden.

Husk at Vladimir Putin og Xi Jinping, kort før iværksættelsen af den særlige militære operation i Ukraine den 24. februar, mødtes i Beijing, og udsendte den 4. februar en "fælles erklæring fra Den Russiske Føderation og Folkerepublikken Kina

om de internationale forbindelser ved indgangen til en ny æra og den globale bæredygtige udvikling". (<http://en.kremlin.ru/supplement/5770>) I dette dokument erklærede de to ledere følgende:

"Parterne søger at fremme deres arbejde med at sammenkæde udviklingsplanerne for Den eurasiske økonomiske Union og Bælte- og Vej-Initiativet med henblik på at intensivere det praktiske samarbejde mellem EAEU og Kina på forskellige områder og fremme øget sammenkobling mellem Asien-Stillehavsregionen og den eurasiske region. Parterne bekræfter på ny deres fokus på at opbygge det større eurasiske partnerskab parallelt med og i koordination med Bælte- og Vej-opbygningen for at fremme udviklingen af regionale sammenslutninger samt bilaterale og multilaterale integrationsprocesser til gavn for befolkningerne på det eurasiske kontinent."

Nogle i anglosfæren, som f.eks. journalisten Patrick Lawrence, erkendte den reelle betydning af det, der her blev fremført. "Det er altid vanskeligt at forstå nutiden som historie af den simple grund, at vi lever i den og ikke kan iagttage den historisk uden store anstrengelser. Men vi gennemlever en overgang i det 21. århundrede, hvis langsigtede betydning er svær at overvurdere. Fremtiden er på vej, for at sige det på en anden måde... Dette er overordentlig positivt.

"Vi fortolker Den fælles erklæring om de internationale forbindelser ved indgangen til en ny Tidsalder", for at forkorte dens lange titel, som et dokument af historisk betydning. To nationer har underskrevet denne, og det er for tidligt at foregribe, hvordan den vil blive modtaget af andre, især af indflydelsesrige ikke-vestlige nationer som Indien og Iran. Teksten til erklæringen, som den er oversat af Kreml, findes her og er særdeles læseværdig. Med hensyn til de følelser, de principper, den hylder, og dens potentielle betydning, kan vi sidestille den med den erklæring, der kom ud af Bandung-konferencen for de alliancefrie nationer, som

Sukarno var vært for i et indonesisk bjergområde i foråret 1955.

“Dette bør gøre det klart, hvad vi mener med historisk.”

Xi Jinpings internationale forslag – ” Sundheds-Silkevejen” den 16. marts 2020 for globalt samarbejde i kampen mod nye pandemier; det Globale Udviklingsinitiativ fra september 2021; og hans Globale Sikkerhedsinitiativ efter den særlige militære operation den 21. april 2022, Globalt Udviklingsinitiativ (september 2021) – kredser alle om den samarbejdsvillige intention, som den fælles erklæring fra 4. februar om internationale relationer fremmer. Hvordan får Schiller Instituttet og LaRouche-organisationen den transatlantiske sektor “med om bord”?

De ti principper er det “cusanske” værktøj, der kan anvendes til dette formål. Groft sagt: For at diskutere Xi’s Sundheds-Silkevej med dem, der erklærer sig “anti-Kina”, skal man bruge det tredje princip: “Den forventede levetid for alle levende mennesker skal forlænges til det fulde potentiale ved at skabe moderne sundhedssystemer i alle lande på planeten. Dette er også den eneste måde, hvorpå de nuværende og fremtidige potentielle pandemier kan overvindes eller forhindres.”

For at diskutere det Globale Sikkerhedsinitiativ, se på det syvende: “Den nye verdensomspændende sikkerhedsarkitektur skal gøre op med begrebet geopolitik ved at bringe opdelingen af verden i blokke til ophør. Der tages hensyn til samtlige suveræne nationers sikkerhedshensyn. Atomvåben og andre masseødelæggelsesvåben skal straks forbydes. Gennem internationalt samarbejde kan der udvikles midler til at gøre atomvåben teknologisk forældede, sådan som det oprindeligt var hensigten med det forslag, der blev kendt som SDI, foreslået af LaRouche og fremsat som et tilbud til Sovjetunionen af præsident Reagan.”

For at diskutere det Globale Udviklingsinitiativ anvendes det

femte princip: "Femte: Det internationale finansielle system skal reorganiseres, så det kan yde produktive kreditter til at opnå disse mål. Et referencepunkt kan være det oprindelige Bretton Woods-system, som Franklin D. Roosevelt havde tænkt sig, men som aldrig blev gennemført på grund af hans alt for tidlige død, og de Fire Love foreslået af Lyndon LaRouche. Det primære mål med et sådant nyt kreditsystem må være at øge levestandarden markant for især nationerne i det Globale Syd og for de fattige i det Globale Nord."

Uanset hvilke åbenlyst fremmedfjendske – eller værre – ideer folk ønsker at ytre om Kina, Rusland eller andre nationer, må vi gøre tingene fuldstændig klart for dem. Overalt, hvor man praktiserer statskunst som en kunst inden for fysisk økonomi og forædling af menneskeheden, og hvor dette udmøntes i en voksende befolknings stigende levestandard, forventet levealder, læse- og skrivefærdigheder og faglige kvalifikationer, udgør denne praksis den relative standard, der skal forsvares for hele menneskeheden, uanset hvilken form den tilsyneladende ideologiske, religiøse eller praktiske udformning antager. Engang var dette et stolt særkende for den amerikanske mentalitet, når den var bedst.

Det var denne optimistiske amerikanske indstilling, der lå til grund for JFK's taler på American University og i FN i 1963, hvor han bestræbte sig på at skabe et principielt fællesskab med det, der forekom at være USA's værste fjende, snarere end en fraktion for militære fordele i en evig krig, som ej kunne vindes, og som en dag ville udslette planeten. Hans idé var smuk, men der var dem, som var bange for ham og myrdede ham.

Man kan imidlertid ikke myrde en idé, så længe der er nogen, der er modige nok til at overveje den. Den tilstand – "frygt for nåde og skønhed" – som blev beskrevet af den afdøde amerikanske justitsminister Ramsey Clark (som først var advokat og senere ven af Lyndon LaRouche), behøver ikke, ja, bør faktisk ikke længere være, den nuværende tilstand i USA. De ti principper er, når de anvendes som et våben mod krigens

mestre, nøglen til at frigøre det amerikanske folks indre bedre engle, ikke for deres egen skyld, men for verdens skyld. De gamle onde drømme om imperiet bør begraves med udgangen af dette år. I det næste år, hvor vi taler om mordet på den amerikanske stat, der er blevet begået af præsidentens internationale institutionelle mordere, kan vi gøre os fortjent til den tillid, der kræves fra andre nationer for at navigere i de farligste farvande, som menneskeheden nogensinde har navigeret i. Vi har sandhedens autoritet og den "storslåede skønhed" i de ti principper for en ny arkitektur, og vi behøver ikke mere. Det ligger i vore hænder.

Helga Zepp-LaRouche omtalt på CGTN

Det strategiske landskab for BVI: Fortid, nutid og fremtid

Helga Zepp-LaRouche omtalt på CGTN

Det strategiske landskab for BVI: Fortid, nutid og fremtid

"Så, landene i Vesten bliver nødt til at træffe et valg i den kommende tid: Enten vil de holde fast i deres ideologisk motiverede politik og blive mere og mere marginaliserede, eller også vil de ihukomme deres bedste traditioner og beslutte sig for at samarbejde med den nye økonomiske orden, som er ved at opstå."

Fru LaRouche var med i et CGTN-indslag i denne uge, hvor hun skarpt beskrev den virkelighed, som den vestlige verden står over for.

CGTN TV:

“Når man ser tilbage på de seneste ni år, har Bælte- og Vej-Initiativet (BVI) frembragt en lang række resultater, såsom højhastighedsbanen Jakarta-Bandung, Phnom Penh-Sihanoukville-ekspresbanen, Kina-Laos-jernbanen, Velana Internationale Lufthavn osv.

Hvad er de vigtigste faktorer for en vellykket gennemførelse af BVI-projekterne? I 2023 markerer Kina 10-årsdagen for BVI i Kina. Hvilken udviklingsretning bør man koncentrere sig om i de kommende år? Og hvilket område vil være toneangivende i fremtiden? Hør Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og præsident for Schiller Instituttet, for at få mere indsigt.”

Link til video her:

<https://news.cgtn.com/news/2022-12-03/A-strategic-landscape-of-BRI-Past-present-and-future-1fsxJB1SHsc/index.html>

Engelsk transskription:

Dec. 3, 2022 (EIRNS)—CGTN TV broadcast a 15-minute special video featuring Schiller Institute founder and leader Helga Zepp-LaRouche, on Dec. 3, under the headline, “Strategic Landscape of the Belt & Road Initiative—Past, Present and Future.” Her presentation was illustrated with beautifully composed photography. Below is a transcript, giving the questions and her answers. (<https://news.cgtn.com/news/2022-12-03/A-strategic-landscape-of-BRI-Past-present-and-future-1fsxJB1SHsc/index.html>)

Looking back at the past 9 years, BRI has made a lot of achievements, such as the Jakarta-Bandung High-Speed Railway, Phnom Penh-Sihanoukville Expressway, China-Laos Railway, Velana International Airport, etc. What are the key factors to implementing all these BRI projects successfully? Do you think these cases can be replicated on other projects? Do these cases prove that BRI is of interest for both parties?

HELGA ZEPP-LAROUICHE: In all of these cases, and one could add the CPEC [China-Pakistan Economic Corridor] or projects in Africa, these transport projects provided, often for the first time, the beginning of the construction of modern infrastructure in countries of the developing sector. They always bring an improvement in the speed and access for the movement of goods and people, save an enormous amount of time, always create the framework for investments in industry and agriculture, sometimes are enlarged with investments in energy production and distribution and communication, and often are the beginning of entire development corridors, opening up landlocked areas for development.

As one could see with the joy and pride with which President Widodo announced the opening of the Jakarta-Bandung High-Speed Railway at the occasion of the G20 summit in Bali, these projects contain within them the hope for a better future of the respective country. The tragic earthquake occurring within days after the G20 summit in Indonesia on the island Java, killing so far 162 people, just underlines the need to finally install a global earthquake early warning system, since the effect of such natural disasters can only be minimized through better infrastructure systems.

If one looks in the history of the development of the so-called advanced countries, let it be the United States, Germany, Japan, or Russia, the building of a grid of national infrastructure was always the beginning of industrialization. The criticism by the West of the BRI, that it would be an effort by "China to take over the world," create debt traps, create dependencies, etc. are thinly veiled cover stories. The former colonial powers had a long time to build railways, roads and industrial parks in their former colonies, but obviously they didn't. So the BRI has spread so quickly by finding the cooperation with 140 countries, because these nations often see the participation in the BRI as the first real chance to overcome poverty and underdevelopment and

create a hopeful future for their citizens.

It is the natural course of the advancement of mankind, that eventually all nations will enjoy the infrastructural, industrial and agricultural conditions for a decent living standard of their populations. In the aftermath of the COVID-19 pandemic, which destroyed approximately 500 million jobs and the ongoing threat of a world famine, the world needs the creation of around 1.5 billion new productive jobs. Many of these can be facilitated by developing continentally integrated grids of railways, highways, waterways in Africa, Latin America, and Asia, as well as creating the energy requirements for an improved living standard of the people in the Global South. The fact, that circa 2 billion people don't have access to clean water, points to the need to create new fresh water sources, through water management, as well as the investments in desalination projects with the help of small nuclear reactors, ionization of the atmosphere, or accessing aquifers.

One of the most exciting projects of the BRI is the ongoing engagement of Chinese companies building a massive science city in Iraq, under the landmark oil-for-projects agreement signed with Baghdad in 2019. There are other such science-city projects underway with different countries of the Global South, which will allow them to educate a great number of students in advanced sciences, and in this way make it possible for the country to leapfrog from underdevelopment, to a modern, science-oriented economy.

Until August 2022, nearly 60,000 China railway expresses have been launched, and more than 250 companies joined the "Silk Road Maritime Association," 12 trillion yuan invested in BRI countries, besides, BRI created over 340,000 jobs. What are the impacts of these developments for the global economic landscape?

ZEPP-LAROUCHE: While the world economy overall has been sluggish, investments in infrastructure in Europe and the U.S.

are dangerously lagging behind and geopolitically motivated sanctions are completely backlashing against especially European economies, the Chinese economy and the BRI have been the true motor of the the world economy. China is the largest trade partner for the U.S., the EU and ASEAN. But the most important aspect of the BRI projects is that they are all investments in physical economy, therefore, they represent real assets, as compared to investments in monetary values, which can evaporate in a crash. These investments remain physical assets, even if many of the monetarist values are being wiped out by the hyperinflation now threatening the financial sector of the neoliberal system.

What are the challenges to the BRI so far?

The most significant challenge comes from a negative shift in the attitude of some Western governments, think tanks and media, which first ignored this largest infrastructure project in the history of mankind, the BRI, for about four years, but then from 2017 on started to portray the BRI as an expression of China's "imperial designs." Initially many people and entrepreneurs in the U.S. and European nations reacted very enthusiastically to the "New Silk Road," once they learned about it, for example from the Schiller Institute or people doing business with China. After these politicians, think tanks and media started to paint China as a "strategic competition" and "systemic rival," the public opinion became influenced negatively.

This could be reversed, however, because of the present tumultuous political developments, with challenges even to the existence of some European nations as industrial states. More efforts have to be made to show the advantages these European nations would have if they engage in joint ventures together with China in investments in third countries. Under conditions of hyperinflation and even energy blackouts, the cooperation with China can become the lifeboat for many countries.

Follow up questions: according to BBC, EU launches €300

billion bid to challenge Chinese influence, meanwhile, leaders detail \$600 billion plan to rival BRI at G7 summit 2022. What is your assessment of all the initiatives which are similar to BRI (e.g. Partnership for Global Infrastructure and Investment (PGII), Build Back Better World (B3W) Partnership, Global Gateway initiatives, etc.)?

ZEPP-LAROCHE: So far, neither the United States nor the EU has come up with anything to match China's Belt and Road Initiative. The so-called Build Back Better plan was repeatedly reduced in size, scope and cost, ultimately rejected through procedural tactics used in the Congress, and bits of it finally included in the Inflation Reduction Act of 2022. "The EU's Global Gateway is already delivering," Ursula von der Leyen claimed during her State of the Union speech in September, but the question is, for whom? She did not mention the word "development" once, there is no fresh money allocated for it, and it is just a rebranding of previous plans like the Juncker plan, which went nowhere, since it counted on a combination of public investments, loan guarantees and private investments, which never came.

The key problem is that the G7 has no passion to alleviate poverty in the Global South through real economic development, but they want to export their Malthusian ideology as a geopolitical weapon against China. But they don't realize that the countries of the Global South can see that the Emperor is naked. As long as the leaders of the G7 are sitting on their high horse, like Josep Borrell, who thinks the EU is a garden and the rest of the world is a jungle, their ideological blindfolds will mean that they are living in a delusional world.

[Continued exchange:]

In 2023, China will mark the tenth anniversary of BRI, which development direction should be concentrated on in the next 5 years? And what field will be trending in the future? What do

you think about the 'Digital Silk Road' and the 'Green Belt and Road Initiative'?

ZEPP-LAROUCHE: I think that one of major foci should remain building basic infrastructure in all the countries who wish to cooperate. That is the key precondition for everything else. Then, the pandemic has demonstrated that the building of the Global Health Silk Road, a modern health system in every single country on the planet, is a top priority.

Obviously the Digital Silk Road carries the promise that the countries of the Global South can leapfrog to some of the most advanced technologies provided it is combined with appropriate education programs. They do not have to march through all stages of development which the industrial countries passed through during the last 200 years, but, with the help of China and like-minded countries, they will be able to catch up in the foreseeable future.

The Digital Silk Road will bring dramatic changes in the next period as artificial intelligence and robots will increasingly replace traditional human physical work, setting human beings free to spend much more time for lifelong learning. This means that coming generations will have a much greater opportunity to develop all potentialities embedded in every single individual, something which is now completely wasted for billions of people who have to worry that they get their meal for the next day. Naturally the education of the mind and the aesthetic education of the character have to go along with these breakthroughs in science and technology and their application in the production process. But many Asian countries have already found the key to that problem, by reviving their sometimes 5,000-year-old cultures with an optimistic outlook for the potential of the future. So the Digital Silk Road and the Cultural Silk Road should be seen as part of the same project.

Also the Space Silk Road is related to that, because the extension of infrastructure into nearby space will represent

the indispensable next phase in the evolution of mankind. Several countries of the Global South already have demonstrated great interest in participating in space programs. So there is all reason for optimism for the future of humanity.

Facing the severe global economic situation, how do BRI projects help participators cope with the economic downturn? ZEPP-LAROUCHE: As one can see now the central banks of the G7 are trapped in the hopeless contradiction between quantitative easing (QE) and quantitative tightening (QT). Eventually soon, only an end to the casino economy can resolve that problem. Several countries of the Global South are already reacting to the weaponization of the dollar system by designing their own international currency and a new credit system.

The Chinese economic miracle demonstrates also another interesting aspect, namely that continuous innovation eliminates the occurrence of so called long term economic cycles.

So the countries of the West will have to make a choice in the coming period, either they will stick to their ideologically motivated policies and become increasingly marginalized, or they will remind themselves of their better traditions and decide to cooperate with the emerging new economic order.

Given the immediate threat of deindustrialization of the German economy, because the German government follows policies dictated by the Anglo-Americans in the confrontation against Russia, the sanctions, and weapons deliveries to Ukraine, we will go into a very dramatic weeks and months in the coming winter. And if the German economy collapses, it will affect all other European economies. There are more and more people demonstrating in many German cities, against the sanctions, against the high food and energy prices, and for a negotiated end to the war. Germany is an export-oriented economy, and therefore, the possibility to participate in projects of the

BRI, in joint ventures together with China and other participating countries, is the only recognizable way how a deep depression in all of Europe can be avoided. And naturally, in many countries of the Global South there is already a total spirit of optimism concerning the chances the BRI offers to them. [dns][mgm]

Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur

Den 24. nov. 2022 (EIRNS) – Da det kortlægger den tilgang, der er nødvendig for at løse den samlede krise, som den samlede menneskehed nu er stillet over for, og derfor er i centrum for LaRouche-bevægelsens aktiviteter på alle fronter internationalt, samt kræver den bredest mulige undersøgelse og overvejelse, gengiver vi nedenfor det afsluttende afsnit af Helga Zepp-LaRouches tale til Schiller Instituttets konference den 22. nov.: “Stop faren for atomkrig nu; tredje seminar for politiske og sociale ledere i verden”, som blev afholdt af Schiller Instituttet den 22. november.

Det nye paradigme, som vil være karakteristisk for den nye epoke, og som den nye globale sikkerheds- og udviklingsarkitektur skal rettes mod, skal derfor fjerne begrebet oligarkisme for altid og videreføre organiseringen af den politiske orden på en sådan måde, at menneskehedens sande karakter som den skabende art kan realiseres.

Derfor foreslår jeg, at følgende principper skal drøftes og, hvis der opnås enighed, realiseres. Disse ideer er tænkt som stof til eftertanke og som en dialog mellem alle mennesker,

der er interesseret i at finde et grundlag for en verdensorden, der garanterer menneskeartens varige eksistens.

Første: Den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur skal være et partnerskab mellem fuldstændig suveræne nationalstater, som er baseret på de fem principper for fredelig sameksistens og FN-pagten.

Andet: Den absolutte prioritet skal være at afhjælpe fattigdommen i alle nationer på planeten, hvilket er fuldt ud muligt, hvis de eksisterende teknologier anvendes til gavn for det fælles bedste.

Tredje: Den forventede levetid for alle levende mennesker skal forlænges til det fulde potentiale ved at skabe moderne sundhedssystemer i alle lande på planeten. Dette er også den eneste måde, hvorpå de nuværende og fremtidige potentielle pandemier kan overvindes eller forhindres.

Fjerde: Da menneskeheden er den eneste kreative art, der hidtil har været kendt i universet, og da menneskelig kreativitet er den eneste kilde til rigdom gennem den potentielt ubegrænsede opdagelse af nye universelle principper, skal et af hovedmålene i den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur være at sikre adgang til universel uddannelse for alle nulevende børn og voksne mennesker. Menneskets sande natur består i at blive en smuk sjæl, som Friedrich Schiller omtaler det, og den eneste person, der kan indfri denne betingelse, er geniet.

Femte: Det internationale finanssystem må omorganiseres, så det kan tilvejebringe produktive kreditter til opfyldelse af disse mål. Et referencepunkt kan være det oprindelige Bretton Woods-system, som Franklin D. Roosevelt havde tænkt sig, men som aldrig blev gennemført på grund af hans alt for tidlige død, og de Fire Love som foreslået af Lyndon LaRouche. Det primære mål med et sådant nyt kreditsystem skal være at øge levestandarden betydeligt, især for nationerne i det Globale

Syd og for de fattige i det Globale Nord.

Sjette: Den nye økonomiske orden skal fokusere på at skabe betingelserne for moderne industrier og landbrug, begyndende med infrastrukturudvikling af alle kontinenter, der på sigt skal forbindes med tunneller og broer for at blive til en verdenslandbro.

Syvende: Den nye globale sikkerhedsarkitektur skal afskaffe begrebet geopolitik ved at afskaffe opdelingen af verden i blokke. Der må tages hensyn til alle suveræne nationers sikkerhedshensyn. Atomvåben og andre masseødelæggelsesvåben skal straks forbydes. Gennem internationalt samarbejde skal der udvikles metoder til at gøre atomvåben teknologisk forældede, sådan som det oprindeligt var hensigten med det forslag, der blev kendt som SDI, som LaRouche foreslog, og som præsident Reagan tilbød Sovjetunionen.

Ottende: Tidligere kunne en civilisation i et hjørne af verden gå til grunde, og resten af verden ville først opdage det flere år senere på grund af afstanden og den tid, der var nødvendig for at rejse. Nu sidder menneskeheden for første gang i samme båd på grund af atomvåben, pandemier og andre globale virkninger. Derfor kan en løsning på den eksistentielle trussel mod menneskeheden ikke opnås ved hjælp af sekundære eller delvise ordninger, men løsningen skal opnås på niveauet af den højere Ene, som er mere magtfuld end de mange. Det kræver tænkning i retning af {Coincidentia Oppositorum}, Modsætningernes Sammenfald, af Nikolaj af Cusa.

Niende: For at overvinde de konflikter, der opstår som følge af indbyrdes stridende opfattelser, som er den måde, imperier har bevaret kontrollen over de underordnede, må den økonomiske, sociale og politiske orden bringes i sammenhæng med lovmæssigheden i det fysiske univers. I europæisk filosofi blev dette diskuteret som væren i karakter med naturloven, i indisk filosofi som kosmologi, og i andre kulturer kan man finde tilsvarende begreber. Moderne videnskaber som

rumvidenskab, biofysik og termonuklear fusionsvidenskab vil løbende øge menneskehedens viden om denne lovmæssighed. En lignende sammenhæng finder man i de store værker af klassisk kunst i forskellige kulturer.

Tiende: Den bærende antagelse for det nye paradigme er, at mennesket grundlæggende er godt og i stand til uendeligt at perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed, og at det er den mest avancerede geologiske kraft i universet, hvilket beviser, at sindets lovmæssighed og det fysiske univers er i overensstemmelse og sammenhæng, og at alt ondt er resultatet af manglende udvikling og derfor kan overvindes.

En ny økonomisk verdensorden er ved at opstå, som omfatter langt størstedelen af landene i det Globale Syd. De europæiske nationer og USA skal ikke bekæmpe denne indsats, men ved at gå sammen med udviklingslandene samarbejde om at præge den næste epoke i menneskehedens udvikling, så den bliver en renæssance af de højeste og mest ædle udtryk for kreativitet!

Lad os derfor skabe en international bevægelse af verdensborgere, som i fællesskab arbejder for at forme den næste fase i menneskehedens udvikling, den nye epoke! Verdensborgere fra alle lande, foren jer!

Panel 1: At standse dommedagsuret – det fælles gode for hele menneskeheden

Helgas tale

Den 22 november, 2022. [delvis udskrift af panel 1-talerne]

DENNIS SMALL: Den første taler i dag er Helga Zepp-LaRouche. Hun er stifter af Schiller Instituttet. Hun er den ledende kraft i Schiller Instituttet og i LaRouche-bevægelsen internationalt, og hun er naturligvis hustru og enke efter Lyndon H. LaRouche samt hans nærmeste politiske samarbejdspartner i over 50 år.

Hun vil holde dagens hovedtale under overskriften "Principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur".

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg hilser jer velkommen, hvor end i måtte befinde jer.

Det, der har bragt folk fra hele verden sammen til denne konference, er erkendelsen af, at menneskeheden står ved en skillevej. Der er helt klart en fare for, at den nuværende geopolitiske konfrontation mellem de kræfter, der ønsker at hævde, at den vestlige liberale demokratimodel bør være den eneste "gode" og accepterede model, og de kræfter, der insisterer på, at idéen om en unipolær verden uigenkaldeligt er fortid og allerede er blevet erstattet af en multipolær verdensorden, kan medføre en atomkrig. En sådan krig kunne blive udløst, med vilje eller ved et uheld, i nær fremtid som følge af stedfortræder-krigen i Ukraine. En sådan krise kunne bryde ud inden årets udgang, hvis de forslag, der blev fremsat tidligere i år af folk som Malcolm Chalmers, vicegeneralsekretær for Royal United Service Institute (RUSI), om at "koge den russiske frø" ved at fremprovokere en "Cuba-krise på steroider", som han siger, gennemføres som følge af et ukrainsk forsøg på at generobre Krim. Rusland kunne opfatte dette som en eksistentiel trussel og aktivere sit atomarsenal på højeste alarmberedskab og true med at anvende det, siger Chalmers. "Det ville være et øjeblik med ekstrem fare", siger

han, men på grund af den ekstreme overhængende fare i en sådan situation kunne det gøres "enklere" for alle parter at finde kompromiser.

At foreslå en politik, der har til formål at drive den strategiske konflikt til randen af menneskehedens udryddelse, afføder ikke engang en kommentar fra regeringerne i den regelbaserede ordens åh-så-gode regeringer, men at argumentere med fakta om, at den russiske intervention i Ukraine har en forhistorie, kan i værste fald give en fængselsstraf i henhold til en ny lov, der blev vedtaget af det tyske parlament den 20. oktober, med en ændring af straffelovens artikel 130, stk. 5.

I tråd med dette britiske perspektiv er tilsyneladende Ukraines viceforsvarsminister Havrylov, som netop i et interview med Sky News har udtalt: "Vi kan trænge ind i Krim inden udgangen af december", og understregede om generobringen af Krim: "Det er kun et spørgsmål om tid. Selvfølgelig vil vi gerne gennemføre det hurtigst muligt."

Briterne er tilsyneladende villige til at udmærke sig ved at skabe verdenskrige, da det var Boris Johnson, der i april personligt sørgede for, at løftet om at afslutte krigen gennem forhandlinger blev saboteret. Desværre ser det ud til at hovedparten af det transatlantiske sikkerhedsetablisement, hvorefter mange netop har mødtes til den internationale sikkerhedskonference i Halifax, er enige: "Måden at beskytte det globale demokrati på nuværende tidspunkt er med våben og støtte til Ukraines kamp mod Rusland, ikke gennem forhandlinger", og de afviser ligefrem forslaget fra general Mark Milley, chef for USA's forsvarskommando, om at det nu måske er tidspunktet for diplomati.

Det er denne kriminelle politik for atomar balancegang, som indeholder faren for udslettelse af hele menneskeheden i en global atomkrig og den efterfølgende atomvinter, som automatisk gør hvert enkelt menneske på Jorden til

verdensborger, der må tage ansvar for resultatet af denne nuværende fase af menneskehedens historie. Vi ønsker derfor at katalysere en international bevægelse af verdensborgere, som er engageret i at foreslå en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der vil tage hensyn til de enkelte landes interesser på planeten. Dette begreb, at tage hensyn til alle landes interesser, var princippet i den Westfalske Fred, som dannede grundlaget for fred efter 150 års religionskrig i Europa, og som var begyndelsen på Folkeretten og grundlaget for FN-pagten, som vi skal opretholde og bekræfte.

Hvad er de grundlæggende principper, som en sådan ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur skal baseres på?

Det ufravigelige udgangspunkt for en sådan ny arkitektur må være et menneskesyn, som alle nationer kan blive enige om. Mennesket adskiller sig fra alle andre arter ved at være begavet med kreativ fornuft, at det er det eneste væsen, der igen og igen kan opdage nye gyldige principper i det fysiske univers, og kan, gennem anvendelse af disse videnskabelige og teknologiske fremskridt i produktionsprocessen, øge livskvaliteten, levetiden og antallet af levende mennesker. Det er dette kreative potentiale, som kendetegner mennesket som værende helligt.

Den epoke, der er ved at nærme sig sin afslutning, består af de sidste ca. 600 år, som begyndte med fremkomsten af den suveræne nationalstat, der er baseret på Nikolaj af Cusas' skrifter og den første suveræne nationalstat under Ludvig XI i Frankrig i det 15. århundrede, som for første gang var optaget af befolkningens fælles bedste, og modstanden mod denne idé fra det venetianske imperiums side. I 600 år har der været en uafbrudt kamp mellem disse to styreformere, mellem den suveræne nationalstat og den oligarkiske samfundsform, der har svinget frem og tilbage og til tider har vægtet den ene eller den anden tendens i en højere grad.

Alle imperier baseret på den oligarkiske model var orienteret mod at beskytte den herskende elites privilegier, mens de forsøgte at holde befolkningmasserne så tilbagestående som muligt, fordi de som "får" er lettere at kontrollere (og det skal vi høre noget om lidt senere). Det blev anset for "normalt" at holde en vis andel af befolkningen som slaver, eller "helotter", som Schiller beskriver det i sit skrift om "Solons og Lycurgus' love", der kan slås ihjel, hvis de bliver for mange. Det var den samme oligarkiske anskuelse, som var grundlaget for Malthus' ideologi og den underliggende forudsætning for al kolonialpolitik, også i de moderne former for kolonialisme, som præsident Sukarno havde advaret imod i sin tale på den første Bandung-konference i 1955.

Det er modstand mod denne moderne kolonialisme, der nu er en kraftig renæssance for i den alliancefri bevægelse, som arbejder på et nyt økonomisk system, der omfatter BRICS-Plus, som flere og flere lande ønsker at tilslutte sig, Shanghai-samarbejdsorganisationen (SCO), den eurasiske økonomiske union (EAEU) og andre organisationer i det globale syd.

Kristendommen opstod allerede under Romerriget, og for første gang i den europæiske civilisation indfandt sig ideen om, at det enkelte menneske er helligt som et billede af Skaberen og begunstiget med den skabende kraft, "{vis creativa}", som Cusa kalder det, der udgår fra hans eller hendes lighed med Skaberen. Den samme idé forekommer også i de to andre monoteistiske religioner, jødedommen og islam, samt i den sekulære humanisme, konfucianismen og den indiske filosofi og religion i traditionen fra de vediske skrifter, og der findes genklang af denne idé i andre kulturer. Hver gang der opstod strømninger i disse religioner, som afveg fra ideen om, at alle mennesker er hellige, som i korstogene eller inkquisitionen, betød det, at de blev redskaber for de oligarkiske eliter til deres formål.

Det nye paradigme, som vil være karakteristisk for den nye epoke, og som den nye globale sikkerheds- og

udviklingsarkitektur skal rettes mod, skal derfor fjerne begrebet oligarkisme for altid og videreføre organiseringen af den politiske orden på en sådan måde, at menneskehedens sande karakter som den skabende art kan realiseres.

Derfor foreslår jeg, at følgende principper skal drøftes og, hvis der opnås enighed, realiseres. Disse ideer er tænkt som stof til eftertanke og som en dialog mellem alle mennesker, der er interesseret i at finde et grundlag for en verdensorden, der garanterer menneskeartens varige eksistens.

For det første: Den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur skal være et partnerskab mellem fuldstændig suveræne nationalstater, som er baseret på de fem principper for fredelig sameksistens og FN-pagten.

For det andet: Den absolutte prioritet skal være at afhjælpe fattigdommen i alle nationer på planeten, hvilket er fuldt ud muligt, hvis de eksisterende teknologier anvendes til gavn for det fælles bedste.

For det tredje: Den forventede levetid for alle levende mennesker skal forlænges til det fulde potentiale ved at skabe moderne sundhedssystemer i alle lande på planeten. Dette er også den eneste måde, hvorpå de nuværende og fremtidige potentielle pandemier kan overvindes eller forhindres.

For det fjerde: Da menneskeheden er den eneste kreative art, der hidtil har været kendt i universet, og da menneskelig kreativitet er den eneste kilde til rigdom gennem den potentielt ubegrænsede opdagelse af nye universelle principper, skal et af hovedmålene i den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur være at sikre adgang til universel uddannelse for alle nulevende børn og voksne mennesker. Menneskets sande natur består i at blive en smuk sjæl, som Friedrich Schiller omtaler det, og den eneste person, der kan indfri denne betingelse, er geniet.

For det femte: Det internationale finanssystem må

omorganiseres, så det kan tilvejebringe produktive kreditter til opfyldelse af disse mål. Et referencepunkt kan være det oprindelige Bretton Woods-system, som Franklin D. Roosevelt havde tænkt sig, men som aldrig blev gennemført på grund af hans alt for tidlige død, og de Fire Love som foreslået af Lyndon LaRouche. Det primære mål med et sådant nyt kreditsystem skal være at øge levestandarden betydeligt, især for nationerne i det Globale Syd og for de fattige i det Globale Nord.

For det sjette: Den nye økonomiske orden skal fokusere på at skabe betingelserne for moderne industrier og landbrug, begyndende med infrastrukturudvikling af alle kontinenter, der på sigt skal forbindes med tunneller og broer for at blive til en verdenslandbro.

For det syvende: Den nye globale sikkerhedsarkitektur skal afskaffe begrebet geopolitik ved at afskaffe opdelingen af verden i blokke. Der må tages hensyn til alle suveræne nationers sikkerhedshensyn. Atomvåben og andre masseødelæggelsesvåben skal straks forbydes. Gennem internationalt samarbejde skal der udvikles metoder til at gøre atomvåben teknologisk forældede, sådan som det oprindeligt var hensigten med det forslag, der blev kendt som SDI, som LaRouche foreslog, og som præsident Reagan tilbød Sovjetunionen.

For det ottende: Tidligere kunne en civilisation i et hjørne af verden gå til grunde, og resten af verden ville først opdage det flere år senere på grund af afstanden og den tid, der var nødvendig for at rejse. Nu sidder menneskeheden for første gang i samme båd på grund af atomvåben, pandemier og andre globale virkninger. Derfor kan en løsning på den eksistentielle trussel mod menneskeheden ikke opnås ved hjælp af sekundære eller delvise ordninger, men løsningen skal opnås på niveauet af den højere Ene, som er mere magtfuld end de mange. Det kræver tænkning i retning af {Coincidentia Oppositorum}, Modsætningernes Sammenfald, af Nikolaj af Cusa.

Niende: For at overvinde de konflikter, der opstår som følge af indbyrdes stridende opfattelser, som er den måde, imperier har bevaret kontrollen over de underordnede, må den økonomiske, sociale og politiske orden bringes i sammenhæng med lovmæssigheden i det fysiske univers. I europæisk filosofi blev dette diskuteret som væren i karakter med naturloven, i indisk filosofi som kosmologi, og i andre kulturer kan man finde tilsvarende begreber. Moderne videnskaber som rumvidenskab, biofysik og termonuklear fusionsvidenskab vil løbende øge menneskehedens viden om denne lovmæssighed. En lignende sammenhæng finder man i de store værker af klassisk kunst i forskellige kulturer.

Tiende: Den bærende antagelse for det nye paradigme er, at mennesket grundlæggende er godt og i stand til uendeligt at perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed, og at det er den mest avancerede geologiske kraft i universet, hvilket beviser, at sindets lovmæssighed og det fysiske univers er i overensstemmelse og sammenhæng, og at alt ondt er resultatet af manglende udvikling og derfor kan overvindes.

En ny økonomisk verdensorden er ved at opstå, som omfatter langt størstedelen af landene i det Globale Syd. De europæiske nationer og USA skal ikke bekæmpe denne indsats, men ved at gå sammen med udviklingslandene samarbejde om at præge den næste epoke i menneskehedens udvikling, så den bliver en renæssance af de højeste og mest ædle udtryk for kreativitet!

Lad os derfor skabe en international bevægelse af verdensborgere, som i fællesskab arbejder for at forme den næste fase i menneskehedens udvikling, den nye epoke! Verdensborgere fra alle lande, foren jer!

Zepp-LaRouche udtaler sig om “Den alliancefrie Bevægelses rolle i et nyt paradigme for de internationale relationer” I har magten til at forhindre atomkrig; brug den

Den 11. november 2022 (EIRNS) – Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, udsendte i dag en klar opfordring til de førende nationer i Den alliancefrie Bevægelse om at træde frem for at afværge faren for atomkrig, som i øjeblikket truer med at udslette menneskeheden. Den alliancefri Bevægelse er sandsynligvis den vigtigste kraft på planeten til at overvinde geopolitik på nuværende tidspunkt, og det er ved at gøre op med geopolitik, at vi kan undgå Tredje Verdenskrig, erklærede hun på en international konference i Indonesien om Den alliancefri Bevægelses rolle i den fortidige og fremtidige historie.

Følgende artikel af Helga Zepp-LaRouche blev offentliggjort i bogen, der blev udgivet på Bandung Spirit-konferencen med titlen “Bandung-Belgrade-Havana in Global History and Perspective: Drømmene, udfordringerne og projekterne for en global fremtid?”, der fandt sted den 7.-14. november i Indonesien. (Konferencen afsluttes kun en dag før G20-topmødet på Bali i Indonesien den 15.-16. november, hvor præsident Biden og Xi også vil mødes).

Hendes artikel havde titlen "Den alliancefrie Bevægelses betydning for et nyt paradigme i de internationale relationer".

Helga Zepp-LaRouche talte også på konferencen online den 11. november, hvor hun gav et resumé af sin artikel under plenarmøde 6: Asiens fremmarch og omstruktureringen af den globale politiske økonomi.

Resumé:

Menneskeheden står over for den alvorligste krise i sin historie, nemlig risikoen for en global atomkrig. Den afgørende drivkraft bag krigsfaren er den forestående opløsning af det neoliberale finanssystem, som nu er gået ind i en hyperinflationær fase. Det er denne historiske fare, som gør det så meget desto mere presserende at genoplive "Bandung-ånden". På Bandung-konferencen og de efterfølgende konferencer blev der fastlagt de principper, som skal danne grundlag for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur for verden i dag.

Er det en overdrivelse at påstå, at menneskeheden står over for den alvorligste krise i historien, når potentialet for en global atomkrig og dermed den sandsynlige udslettelse af menneskearten accelererer fra dag til dag, og når førende eksperter advarer om, at situationen er farligere end på højdepunktet af Cuba-krisen, og dette alligevel ikke får lederne i visse vestlige lande til at opgive deres politik for konfrontation mellem de såkaldte "demokratier og autokratier"?

Drivkraften bag denne krigsfare er den forestående opløsning af det neoliberale finanssystem, som nu er gået ind i en hyperinflationær fase som følge af flere års likviditetsindsprøjtninger i det monetære system og af "Great Reset"-politikken, som den tidligere tjekkiske præsident Vaclav Klaus kalder "det grønne delirium". Fødevarer og energi bliver i stigende grad utilgængelige, hvilket ifølge

Verdensfødevareprogrammet truer 1,7 milliarder mennesker med hungersnød i den nærmeste fremtid. Desuden har pandemien yderligere udvidet kløften mellem de få, som tæller deres formuer i milliarder af dollars, og de milliarder, som konfronteres med sygdom og sult uden et sundhedssystem, uden energi, rent vand eller tilstrækkeligt med mad.

Så, 67 lange år efter Bandung-konferencen, må vi igen, som præsident Sukarno gjorde i sin åbningstale den 18. april 1955, konkludere, at kolonialismen ikke er død, selv om den formelt set og angiveligt ikke længere eksisterer. Formelt set blev der tildelt uafhængighed, men mange nationers suverænitet er forhindret af pengepolitiske strukturer, handelsbetingelser og manglende adgang til ressourcer, som ville muliggøre selvbestemmelse i forbindelse med den økonomiske udvikling. Sanktioner, der af geopolitiske årsager indføres over for tredjelande, fremmer "humanitære kriser", som er udformet med henblik på at øge den smerte, der pålægges befolkningerne, i en sådan grad, at de vil gøre oprør mod deres regering og skabe betingelserne for et regimeskifte.

Den virkelige konfrontation er derfor ikke mellem "demokratier" og "autokratier", men mellem de kræfter, der ønsker at opretholde det koloniale system i nutidig forklædning, og de lande, der stadig kæmper for deres ret til økonomisk udvikling.

I lyset af de konsekvenser, som en yderligere optrapning mellem atomvåbenmagterne ville medføre, og som ville føre til historiens egentlige "afslutning", nemlig en tredje, denne gang en atomar verdenskrig, efterfulgt af en atomvinter, udgør Den alliancefrie Bevægelses nuværende renæssance den væsentligste og afgørende faktor, som kan anvise vejen til et nyt paradigme. For at overvinde den geopolitiske blokdanelse og den fejlslagne tænkning i form af et nulsumsspil, er det nødvendigt at begrebsliggøre det højere Ene, som må være af en helt anden kvalitet og højere magt end de Mange.

Det er et gennemprøvet princip i historien, at fredstraktater udelukkende fungerer, hvis de tager hensyn til hver enkelt parts interesser, som det var tilfældet med den Westfalske Fred. Hvis man ikke gør det, som med Versailles-traktaten, medfører det nye krige. I betragtning af de mange sammenvævede regionale konflikter og den globale dimension af den nuværende konfrontation mellem atommagter, er den lære, der kan drages af dette historiske princip, at der er et presserende behov for en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til alle landenes interesser på planeten.

Muligheden for et velfungerende europæisk sikkerhedssystem eller et "fælles europæisk hus", som Gorbatsjov fremmanede ved Sovjetunionens afslutning, eksisterer tydeligvis ikke længere i betragtning af NATO's sjette udvidelse mod øst. Hensigten om at skabe et "globalt NATO", som proklameret på alliancens seneste topmøde i Madrid, herunder oprettelsen af et hovedkvarter i Indo-Stillehavsområdet et sted i Asien, truer med at forstærke konfrontationen mellem de lande, der tilhører en sådan militær alliance, og de lande, som ønsker at opretholde politiske, økonomiske eller militære forbindelser med Rusland og Kina.

Den kinesiske præsident Xi Jinping har allerede fremsat et forslag til at overvinde den geopolitiske konfrontation med sit Globale Sikkerhedsinitiativ, som sammen med det Globale Udviklingsinitiativ udgør konceptet for den fornødne tilgang. Men da nogle lande i Vesten fremstiller Kina som den største trussel mod deres interesser, forekommer det usandsynligt, at de vil reagere positivt på denne idé.

Det er denne geopolitiske og historiske katastrofe, der gør det så meget desto mere presserende at genoplive "Bandung-ånden". Mange af de lande, der kommer fra Den alliancefrie Bevægelses tradition, har for nylig givet udtryk for deres afvisning af at lade sig trække ind i en geometri af blok-tænkning. Det faktum, at det næste G20-topmøde finder sted i

Indonesien, kan være en historisk mulighed for at tilføje en indholdsmæssig ingrediens til den politiske dagsorden, som kan være afgørende for forskellen mellem faren for civilisationens udslettelse og en lys og smuk fremtid for menneskeheden.

Det er traditionen fra Bandung-konferencen og de efterfølgende konferencer i Den alliancefri Bevægelse (DAB), hvor de fem principper for fredelig sameksistens og DAB's ti principper fastlagde rammerne for at etablere en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur for verden i dag. De 120 medlemslande i DAB plus 17 observatørlande repræsenterer langt størstedelen af menneskeheden, nemlig 4,511 milliarder mennesker i NAM og 2,061 milliarder som observatører, dvs. 6,571 ud af 8 milliarder mennesker. Som præsident Sukarno påpegede i sin åbningstale på Bandung-konferencen i 1955, vil havene og oceanerne, som adskiller udviklingslandene fra dem, der kan føre en ny verdenskrig, ikke beskytte de lande, der ikke er part på en af siderne, og som ikke har nogen interesse i konflikten. Han blev bekræftet af premierminister Nehru, som var bekymret for, at nogle af de store nationers militære styrke kunne få dem til at tænke i militær magt og få dem til at afvige fra det rette spor: "Hvis hele verden blev delt mellem disse to store blokke, hvad ville resultatet så blive? Det uundgåelige resultat ville blive krig."

Det er derfor helt legitimt og hensigtsmæssigt, at DAB-landene taler med én stemme ved næste lejlighed, på G20-konferencen i Indonesien i november (eller på en ekstraordinær samling i FN's Generalforsamling, hvis den sammenkaldes i en hastesituation), og at de kræver en ny sikkerhedsmæssig og økonomisk arkitektur, som tager hensyn til alle landes interesser.

DAB's bemyndigelse til at påtage sig en mere aktiv rolle i udformningen af verdensordenen stammer fra erfaringerne fra dets historie. På Bandung-konferencen blev Pancheel-principperne, de fem principper for fredelig sameksistens, fastlagt, og på de efterfølgende konferencer blev der gjort

forsøg på at opretholde denne ophøjede ånd. Men det var på konferencen i Colombo, Sri Lanka, i 1976, at DAB kom tættest på at formulere, hvordan denne nye orden økonomisk set skulle udformes. Fru Indira Gandhi fremlagde de krav, som derefter blev indarbejdet i den endelige resolution, nemlig:

1. Ophør af gældsbetalinger for de fattigste lande,
2. et nyt universelt valutasystem, der skal erstatte Verdensbanken og Den Internationale Valutafond,
3. oprettelse af et nyt kreditsystem, som skulle være knyttet til den globale udvikling,
4. Trepartsaftaler mellem udviklingslandene, de socialistiske stater og OECD-landene.

Denne resolution var næsten identisk med det forslag om en international udviklingsbank, IDB, som den amerikanske statsmand og økonom Lyndon LaRouche havde fremsat et år tidligere, dvs. at erstatte IMF med et nyt kreditsystem for at fremme den globale udvikling.

Mange i udviklingssektoren vil huske den voldsomhed, hvormed dette krav, der repræsenterede ønsket fra dengang 75 lande og størstedelen af verdens befolkning, blev mødt med. Zulfikar Ali Bhutto blev dræbt kort efter, fru Gandhi blev fjernet fra magten, fru Bandaranaike fra Sri Lanka blev destabiliseret, Den alliancefrie Bevægelses (NAM's) sammenhængskraft blev svækket, og naturligvis blev kravet om en ny retfærdig økonomisk verdensorden aldrig indfriet. Man kunne tilføje en lang liste over andre tab blandt ledere i det, der kaldes det Globale Syd. Og nu er vi nået frem til den ovennævnte krise, hidtil uden fortilfælde i verdenshistorien.

Det er meget klart, at hvis man ærligt og objektivt præsenterede verdens befolkninger for de farer, der ville være resultatet af en atomkrig, nemlig en udslettelse i en sådan grad, at der ikke ville være noget minde tilbage om alle menneskehedens enorme kampe for fremskridt og frihed, om alle de smukke skabelser inden for videnskab og kunst overalt på

jorden, så ville mere end 99 % af dem være imod denne krig.

Jeg er ligeledes overbevist om, at hvis almindelige mennesker havde mulighed for virkelig at forstå årsagerne til uretfærdighederne i verden, og betragte situationen i hvert enkelt land både ud fra den pågældende nations bedste tradition og ud fra det potentiale, som den og menneskeheden som helhed repræsenterer, ville mere end 99 % af dem være helhjertet enige i perspektivet om en retfærdig ny økonomisk verdensorden. Begge disse indsigter er i øjeblikket nægtet "almindelige mennesker", fordi de fleste af dem mangler historisk viden om andre kulturer eller en personlig erfaring fra rejser, og fordi massemedierne i mange lande har en tendens til at nære fordomme om andre kulturer, der passer til de respektive etablissemeters geopolitiske intentioner.

Det er derfor presserende og nødvendigt, at NAM's ledelse snarest muligt finder en anledning til at træde ind på verdenshistoriens scene ved på det skarpeste at påpege de farer, der følger af geopolitisk blokdannelse, som premierminister Nehru gjorde det i sin tale i Bandung, idet han viste, at "det uundgåelige resultat ville medføre krig". Disse ledere bør også vække verdensbefolkningens bevidsthed ved at gøre den bevidst om den svære situation, som befolkningerne i udviklingslandene befinder sig i, og ved at illustrere de lidelser, der følger af sultedøden, som Jean Ziegler, FN's tidligere særlige rapportør for Retten til Fødevarer, beskriver som den mest grusomme og smertefulde form for død. I sin bog fra 2012 "We Let Them Starve: The Mass Destruction in the Third World", taler Ziegler om en kannibalistisk verdensorden, hvor 10 globale karteller, der kontrollerer 85 % af fødevarereproduktionen på verdensplan, bestemmer hvem der spiser, lever, sulter og dør.

Som følge af fødevarerespekulation, beslaglæggelse af jord, overdreven gældsætning og biobrændstoffer, dør et barn under 10 år hvert femte sekund, 57 000 mennesker dør hver dag af sult, og det i en verden hvor det globale landbrug ifølge FN's

Verdensfødevareprogram (WFP) sagtens kunne producere mad til 12 milliarder mennesker. I dag, 10 år senere, er 1,7 milliarder mennesker i fare for at sulte, men EU og andre vestlige regeringer insisterer stadig på at braklægge op til 30 % af landbrugsjorden og begrænse brugen af gødning og pesticider, hvilket vil føre til en 50 % nedgang i høstudbyttet. Bag dette ligger politikernes malthusianske synspunkt, som gør Malthus til en selvopfyldende profeti ved at indføre en sådan menneskefjendsk politik – endnu en gang på grund af “grønt delirium” og profitmaksimering.

I lyset af disse uhyrlige uretfærdigheder har lederne af NAM al legitimitet og endda pligt til at vække verdensbefolkningens bevidsthed om, at denne tilstand af sult, fattigdom og underudvikling i verden ikke er et resultat af uundgåelige naturbetingelser, men af gennemførelsen af et finansielt og økonomisk system, der begunstiger de rige og øger kløften til de fattige, indtil det punkt hvor der begås folkedrab.

Dette system er imidlertid ved at have nået sin afslutning, hvilket blev gjort klart af formanden for den amerikanske centralbank, Jerome Powell, på det årlige Jackson Hole Economic Policy Symposium den 26. august i år. Her bekendtgjorde han en politik med brutale stramninger, der forårsager “en vis smerte” for at bekæmpe inflationen. “At reducere inflationen vil sandsynligvis kræve en vedvarende periode med vækst under gennemsnittet”, fastholdt han, og proklamerede en politik med høje renter i en længere periode fremover ved at henvise til “den vellykkede Volcker-disinflation i begyndelsen af 1980’erne”, år hvor renterne steg til over 20 %. Disse bemærkninger udløste straks en livsfarlig kapitalflugt fra markederne i udviklingssektoren og retur til dollaren. Generaldirektøren for Bank for International Settlements (BIS), Agustín Carstens, advarede om, at for meget “smerte” for hurtigt kan få hele systemet til at bryde sammen i processen, og sammenlignede det med det

sted, der kaldes " the coffin corner", hvor et fly bremser ned til under sin stilstandshastighed og ikke er i stand til at generere tilstrækkelig opdrift til at holde sin højde.

I samme retning henviste den franske præsident Macron, som beklagede, at "tiderne med overflod" er forbi, og den belgiske premierminister Alexander De Croo, som sagde, at "de næste 5-10 vintre vil blive vanskelige". Mens en tilbagevenden til schachtiansk økonomi – den politik som Hitlers finansminister, Hjalmar Schacht, førte – kan være "vanskelig" for det, man næsten må kalde de "tidligere industrialiserede lande", ville den være altødelæggende for udviklingslandene, hvilket ville udmønte sig i en befolkningsreduktion i milliardvis.

Det er derfor tvingende nødvendigt at finde en passende platform til at reorganisere det nuværende fejlslagne finansielle system. Det kan være inden for G20-formatet, eller, hvis det ikke kan lade sig gøre, inden for en anden passende ramme, f.eks. BRICS-landene, SCO eller en anden institution i det Globale Syd. Der bør etableres et nyt Bretton Woods-system med de retningslinjer, som præsident Franklin D. Roosevelt oprindeligt havde til hensigt at indføre, men som aldrig blev gennemført på grund af hans alt for tidlige død. Det primære og uangribelige mål for dette nye system skal være en kvalitativ og kvantitativ forøgelse af levestandarden for befolkningerne i udviklingssektoren og for de fattige i verden generelt.

Det nye kreditsystem må yde langsigtede, lavt forrentede lån, som skal anvendes til investeringer i grundlæggende infrastruktur, landbrug og industri med det formål at øge produktiviteten i den fysiske økonomi i hvert enkelt land. Hvad der udgør en sådan produktiv investering, og hvad der ikke gør det, bør bestemmes ud fra de videnskabelige principper for fysisk økonomi, som de blev udviklet af den amerikanske økonom Lyndon LaRouche, dvs. at de skal sigte mod en forøgelse af energi-gennemstrømningstætheden i produktionsprocessen, hvilket fører til en forøgelse af den

potentielle relative befolkningstæthed i hvert land.

Overalt hvor dette økonomiske system blev anvendt, førte det til en vellykket industrialisering af landet. Det var tilfældet med Alexander Hamiltons Amerikanske økonomiske System, den tyske kansler Otto von Bismarcks anvendelse af Hamiltons og Friedrich Lists teorier, Meiji-restaurationen i Japan, grev Wittes industrialisering af Rusland, Roosevelts New Deal, det tyske økonomiske mirakel i forbindelse med genopbygningen efter Anden Verdenskrig, de sydøstasiatiske landes økonomiske mirakel og sidst, men ikke mindst, Kinas økonomiske mirakel, som løftede 850 millioner mennesker ud af fattigdom.

Det vigtigste træk ved dette system er, at staten har den suveræne beføjelse til at skabe kredit, og så længe denne kredit er strengt rettet mod produktive investeringer, er den ikke inflationær, men derimod vil skabelsen af reel fysisk rigdom altid være større end det oprindeligt udlånte beløb på grund af arbejdskraftens evne til at skabe værditilvækst. Da den eneste kilde til samfundsmæssig værdi hverken er besiddelsen af naturressourcer eller evnen til at købe billigt og sælge dyrt, men udelukkende individets kreativitet, er det statens pligt at fremme alle borgeres kreative potentiale i videst muligt omfang. Investeringer i et moderne sundhedssystem og et fremragende universelt uddannelsessystem har derfor høj prioritet. Naturligvis skal alle tilgængelige ressourcer, f.eks. naturressourcerne, og en international arbejdsdeling, der tager hensyn til geografiske og klimatiske forhold, mobiliseres for at sikre en optimal udvidet reproduktion af økonomien. Målet med økonomien er ikke at berige nogle få, men at sikre velfærd og lykke for alle.

Der foregår på nuværende tidspunkt allerede mange udviklinger i retning af skabelsen af en multipolær verden, hvor landene vælger økonomiske modeller i overensstemmelse med deres egne kulturer og traditioner. Men det er NAM's enestående kald at forsøge at overvinde den farlige blokdannelse, der fremmer

krig, ved at tilbyde et nyt Bretton Woods-system, der omfatter alle. I traditionen fra præsident Sukarnos tale på Bandung-konferencen i 1955 kunne de tage udgangspunkt i hans henvisning til den "første vellykkede antikoloniale krig i historien", dvs. Den amerikanske Uafhængighedskrig, og hans citater af digteren Longfellow og hans digt om Paul Reveres berømte ridetur.

Hvis man kan finde en måde at minde USA og de europæiske nationer om deres bedre traditioner, om Benjamin Franklins eller John Quincy Adams' politik, om Enrico Mattei, Charles de Gaulle eller det tysk-indiske samarbejde om opførelsen af stålværket i Rourkela, kan der skabes et nyt paradigme for et verdensomspændende samarbejde baseret på Pancheel, de fem principper for fredelig sameksistens.

Hvorfra skulle man hente den optimisme, at Bandung-ånden vil bidrage til at overvinde denne alvorligste krise i menneskehedens historie? Måske hvis vi husker på det, som den tyske raketforsker Krafft Ehrlicke, "faderen til Centaur-raketten" i Apollo-programmet, opfandt som den første lov i rumfartens videnskab: "Ingen og intet under universets naturlove sætter nogen begrænsninger for mennesket, undtagen mennesket selv." I denne ånd kan vi skabe et nyt kapitel i menneskehedens historie.

Helga Zepp-LaRouche: Tyskland er i eksistentiel fare! Vi har brug for et kursskifte!

Den 5. november (Neue Solidarität) – Tyskland befinder sig i en dobbelt akut fare: Vi er ved at miste næsten alt, hvad vi

har opbygget økonomisk i årtierne efter Anden Verdenskrig, og for det andet er der en akut fare for, at vi bliver en krigsskueplads i en global atomkrig. Landet er langt fra at have en regering, der tager sin ed om at forhindre skade på det tyske folk alvorligt, idet den har mindst to ministre, der fuldt ud støtter denne politik, som tydeligvis er diametralt modsat vores lands grundlæggende interesser.

I de kommende uger og måneder trues millioner af mennesker i Tyskland af forarmelse, og hundredtusindvis af virksomheder trues af konkurs. Det er ikke Putins skyld, som massemedierne forsøger at få os til at tro i en kontinuerlig mediespærreild, men det er den kendsgerning, at Tyskland truer med at blive det land, der kan lide den største samlede skade i den geopolitiske konfrontation mellem USA og Storbritannien på den ene side og Rusland og Kina på den anden side. I denne sammenhæng er Ukraine også kun en bonde, der kan ofres.

Det virkelige problem er, at Kina har realiseret en hidtil uset økonomisk fremgang i løbet af de sidste 40 år og har løftet 850 millioner (!) af sine borgere ud af fattigdom – ti gange så mange mennesker som i Tyskland! – og har skabt en velhavende middelklasse på omkring 400 millioner, som er ved at vokse til 600 millioner og vil have dobbelt så mange medlemmer som USA's borgere. Kinas fremgang har været en inspiration for hele Asien og i alt 150 udviklingslande, der samarbejder med Kina om Silkevejsinitiativet – ikke fordi Kina har imperiale hensigter, men fordi det er første gang, de har haft en chance for at bryde ud af arven fra kolonialisme, fattigdom og underudvikling.

“Vesten” brugte derimod ikke den systemiske krise i 2008 til netop at tage fat på de underliggende årsager – kasinoøkonomien – men tændte for seddelpressen og har siden pumpet mange billioner ind i systemet ved at lade seddelpressen køre, hvilket sammen med andre faktorer såsom boomerangeffekten af sanktionerne mod Rusland nu manifesterer sig som hyperinflation.

Med andre ord er det neoliberale system håbløst bankerot, og det er netop derfor, at Kinas og BRI's system, der er baseret på reel økonomisk vækst, betragtes som en "systemisk rival".

Tysklands velstand i de seneste årtier har i høj grad været baseret på billig energi fra Rusland og et voksende eksportmarked i Kina. Hvis Tyskland efter en fuldstændig afbrydelse af forbindelserne med Rusland nu skulle afkoble sig fra Kina, sådan som USA, Storbritannien og deres fortalere i Tyskland presser på, vil det være ensbetydende med en de-industrialisering af Tyskland.

Bortset fra at man i dette land nu næppe kan sige, selv under trussel om fængselsstraf, at historien ikke begyndte den 24. februar, er det ikke Putin, der truer med at bruge atomvåben. Putin og den russiske regering har blot bekræftet den officielle russiske atomdoktrin, som giver mulighed for at anvende atomvåben i tilfælde af, at Ruslands territoriale eksistens er truet.

Ifølge US Arms Control Association er det derimod Biden-administrationen, der ikke har levet op til Bidens løfte fra 2020 om at præcisere, at atomvåben udelukkende har til formål at afskrække et atomangreb på USA eller dets allierede. I stedet støttede det Obama-administrationens version af atomdoktrinen, som lader det stå åbent, at atomvåben ikke kun kan anvendes som svar på et atomangreb, men også som svar på ikke-atomare trusler.

Som følge af denne tvetydighed er den løse snak om den første brug af atomvåben, som f.eks. fra den amerikanske senator Wicker fra Mississippi eller artiklen i tidsskriftet Foreign Affairs fra Council on Foreign Relations den 27. oktober, steget enormt. Under overskriften "Kan USA vinde en ny verdenskrig? Hvad der skal til for at besejre Kina og Rusland", går den ind for en massiv oprustning, så USA kan føre krig i Europa og Stillehavet på samme tid.¹

Samme dag offentliggjorde Biden-administrationen den nationale forsvarsstrategi, som for første gang også omfatter Nuclear Posture Review (NPR) og Missile Defense Review. Denne doktrin repræsenterer en betydelig ændring i USA's politik vedrørende den første brug af atomvåben og lader bevidst spørgsmålet om, hvornår USA vil bruge atomvåben præventivt, selv som svar på en ikke-atomar trussel, stå åbent, hvilket ifølge atomnedrustningsekspert Scott Ritter sænker tærsklen for atomkrig betydeligt.

Et typisk eksempel på mediernes konstante manipulation: Dagen efter Scholz' besøg i Beijing har FAZ en forside med overskriften: "Xi taler imod brugen af atomvåben" (som om det var en nyhed, der var værd at rapportere) og derefter som en mindre overskrift: "Scholz i Beijing: Udøver indflydelse på Rusland", hvilket giver indtryk af, at Xis udtalelse var rettet mod Rusland på Scholz' foranledning.

Faktum er imidlertid, at Rusland ikke har nogen doktrin for forebyggende brug af atomvåben, Xi ser bestemt ikke Rusland som en trussel, og Scholz nægtede at sende tunge våben til Ukraine selv før den fremmanede "tidsrevolution", fordi han med rette frygtede en eskalering til tredje verdenskrig. Og i mellemtiden bliver næsten alle nyheder i medierne forsynet med et sådant "spin".

Så er der spørgsmålet om, hvem der er ansvarlig for sabotagen af Nord Stream-rørledningerne. Husk, at da Scholz besøgte Washington i februar, erklærede Biden eftertrykkeligt, at USA havde midler til at fjerne disse rørledninger, et mantra, der blev gentaget utallige gange af Victoria Nuland og forskellige amerikanske senatorer.

Nu har lederen af det russiske nationale sikkerhedsråd, Nikolai Patrushev, peget på briternes ansvar for denne sabotagehandling og sagt, at beviserne herfor er blevet overdraget til FN's Sikkerhedsråd. Den britiske ambassadør i Moskva, Deborah Bronnert, blev også indkaldt med samme formål.

På samme måde fremlagde den russiske regering en erklæring, der skitserede det britiske militærs rolle – med nøjagtige oplysninger om tid og sted – i uddannelsen af ukrainske marinesoldater til droneangrebet på den russiske Sortehavsflåde i Sevastopol og understregede, at disse britiske handlinger betød en optrapning af situationen, der vil føre til uforudsigelige og farlige konsekvenser.

Og hvor er opråbet i vores ensrettede medier? Hvor er kravene fra politikerne om en fuldstændig afklaring af, om vores britiske "allierede" er ansvarlig for, at socialt udsatte mennesker i Tyskland vil fryse og sulte ihjel i efteråret og vinteren, at Tyskland vil blive ødelagt som erhvervsland, og at vi snart vil nå et punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage med hensyn til krigsfare?

I stedet er vi overladt til en regering, hvor mindst to ministre samt den amerikanske udenrigsminister Blinken ser denne situation som en kærkommen lejlighed til at påtvinge Tyskland fire gange så dyr amerikansk LNG-gas, hvilket vil ruinere forbrugere og virksomheder. Men De Grønne har altid ønsket at tvinge folk til at undvære ved at gøre energipriserne dyrere.

Den nuværende strategiske konfrontation handler ikke om en konfrontation mellem "demokratier" og "autokratier". Det handler udelukkende om, at USA og Storbritannien ønsker at hævde deres ret til at være den eneste verdensmagt og med henblik herpå har sat gang i en konfrontation mod Rusland og Kina, hvor Tyskland og hele Europa er i højeste fare for at blive pulveriseret.

Den virkelige konflikt er mellem de kræfter i verden, der ønsker at holde fast i det gamle koncept om en unipolær, imperial og kolonialistisk verdensorden, og det absolutte flertal af verdens nationer, der er fast besluttet på at overvinde denne kolonialisme for altid og lægge fattigdom og underudvikling bag sig. Disse lande er i færd med at opbygge

et helt nyt økonomisk system med BRICS, SCO, Den Eurasiske Økonomiske Union og andre organisationer i det Globale Syd, som vil gøre det muligt for befolkningerne at overleve og skabe bedre levevilkår.

Det er i Tysklands interesse at holde op med at begå økonomisk selvmord som vasaller under et system, der ikke har nogen skrupler med at ødelægge vores rørledninger. I stedet bør vi orientere os mod et produktivt samarbejde med landene i det Globale Syd, hvor Tyskland kan spille en positiv rolle i udviklingen og dermed sikre sig selv en fremtid. Det er på høje tid at huske, at vi fik vores suverænitet i 1990 med den fredelige genforening.

Vi oplever ikke en "tidsomvæltning", hvor militarismen igen sejrer i Tyskland, men et verdensomspændende epokeskift, hvor udviklingslandene igen husker deres traditioner fra den Alliancefrie Bevægelse og sammen med Rusland og Kina skaber en ny retfærdig økonomisk verdensorden. Heri ligger Tysklands fremtid.

Zepp-larouche@eir.de

Annotation:

1. "Kan USA vinde en ny verdenskrig? Hvad det ville kræve at besejre både Kina og Rusland", <https://www.foreignaffairs.com/united-states/could-america-win-new-world-war>

Pave Frans insisterer: Afslut

denne verdenskrig om Ukraine, forhandlinger må påbegyndes

Den 7. nov. 2022 (EIRNS) Pave Frans blev stillet et spørgsmål om Ukraine-konflikten på sin hjemrejse fra Bahrain i weekenden, og han svarede nøgternt: "Jeg vil gerne begræde, idet jeg benytter mig af denne forespørgsel: tre verdenskrige i et enkelt århundrede! Den fra 1914-1918, den fra 1939-1945 og så denne her! Denne krig er en verdenskrig, for det er rigtigt, at når imperier, enten fra den ene eller den anden part, svækkes, er de nødt til at føre krig for at føle sig stærke – og desuden for at sælge våben! Jeg mener, at den største katastrofe i verden i dag er våbenindustrien. Hør nu her! Jeg har fået at vide, men jeg ved ikke, om det er sandt eller ej, at hvis der ikke blev fremstillet våben i et år, kunne vi afhjælpe sulten i verden. Våbenindustrien er forfærdelig."

Derefter fortsatte han yderligere med, hvor forfærdelig krig er, fra Yemen, til Etiopien/Tigray, til Syrien og Libanon. Selv om det blev efterladt tvetydigt, hvad han mente med "imperier, der svækkes", var de krige, han nævnte, bestemt ikke Ruslands skyld.

Desuden tweetede Frans et par dage forinden, den 4. november: "I menneskehedens have leger vi med ild, missiler og bomber, med våben, der bringer sorg og død, og som dækker vores fælles hjem med aske og had. Jeg retter min inderlige appel til alle om, at krigen i Ukraine bringes til ophør, og at seriøse fredsforhandlinger indledes." (https://twitter.com/Pontifex/status/1588493765722841093?ref_src=twsrc%5Etfw)

Helga Zepp-LaRouche orienterer EIR om det presserende behov for at gennemføre et nyt paradigme i lyset af truslen om verdenskrig og økonomisk nedbrud

Lørdag, den 22. oktober 2022

PAUL GALLAGHER: I dag er det lørdag den 22. oktober 2022, og det er 60-årsdagen for den dag, hvor USA's præsident John F. Kennedy holdt en tale, som oplyste verden om, at den befandt sig i en atomar krigskrise, en nedtælling til en atomkrig, som muligvis kunne ødelægge civilisationen. Kennedy meddelte, at USA havde fundet beviser for, at Sovjetunionen havde leveret atommissiler til Cuba, og sagde, at USA under ingen omstændigheder ville tolerere dette, absolut ikke, og at en krise var i gang, som tiltrak sig verdens opmærksomhed og fastholdt folk i frygt for den i mere end to uger. [<https://www.jfklibrary.org/learn/about-jfk/historic-speeches/address-during-the-cuban-missile-crisis>]

Her er Paul Gallagher fra EIR. Jeg taler med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet og en hyppig spidskandidat for det politiske parti BÜSo i Tyskland, om den ekstraordinære situation, som udvikler sig der og internationalt.

Så, Helga, god eftermiddag til dig.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Goddag.

GALLAGHER: Lad mig starte med at fastslå, at Nord Stream-naturgasledningen er et undersøisk rørledningsprojekt mellem Rusland og Tyskland under Østersøen, som de har udarbejdet i fællesskab i mere end 15 år. Rørledningen blev suspenderet i 2022 efter pres fra USA, og den 26. september blev den saboteret af kraftige eksplosioner, som havde til formål at ødelægge den fuldstændigt. Det ser ud til, at dette har haft en indvirkning på det tyske politiske liv, på trods af at det bliver mørklagt.

Helga, kan du analysere for EIR, hvad der er sket her, og hvad dette betyder for Tyskland og truslen om krig mellem NATO og Rusland?

ZEPP-LAROUCHE: Altså, det første man kan sige er, at de officielle medier og kanaler tydeligvis forsøger at omtale det så lidt som muligt, hvilket allerede er yderst ildevarslende, i betragtning af at dette forværrer Tysklands energisituation i et stykke tid fremover. Militære eksperter har erklæret, at sabotagen var af en sådan art, at den udelukkende kan være udført af en stat. Den kan ikke være udført af private dykkere, og det begrænser naturligvis antallet af stater, der har haft tilgang. Nu kan man spørge sig selv, hvem der havde kapacitet, hvem der havde mulighed og hvem der havde motivet? Nogle militære eksperter påpeger, at hvis det havde været Rusland, ville det have betydet, at Rusland skulle sejle med ubåde og andet udstyr 300 km gennem Østersøen under NATO's totale overvågning og kontrol, og hvis det havde været Rusland, ville det derfor bevise, at de havde en betydelig overlegenhed inden for undervandskrigsførelse for at kunne gennemføre dette praktisk talt lige for næsen af NATO's omfattende overvågning. Hvis det var tilfældet, ville det have helt andre konsekvenser for den militære balance.

Men der er nu også adskillige mennesker, som påpeger, at hvis der var beviser for, at det var Rusland, ville NATO, EU og regeringerne have afholdt en lang række pressekonferencer, og alle dagblade ville have været spækket med sagen. Men da der

ikke er hændt noget af den karakter, ser det ikke ud til, at det var Rusland.

I stedet har den tyske regering i et svar på et spørgsmål fra en parlamentariker udsendt et officielt svar, som også er yderst mærkværdigt: De erklærede, at de ved, at det var sabotage – hvordan kunne de vide det, hvis der ikke var nogen officiel undersøgelse? Sverige trak sig i øvrigt ud, og så var der en eller anden besynderlig undersøgelse, som kun involverede Tyskland og Danmark, men de tyske dykkere havde ikke udstyr til at gå ned til 70 og 80 meters dybde, så det hele fremstår meget ildevarslende. Desuden fastslår erklæringen fra den tyske regering, at man af hensyn til statens sikkerhed ikke vil offentliggøre yderligere oplysninger.

Det forekommer meget besynderligt: For en sabotage med så enorme økonomiske og dermed sociale og politiske konsekvenser. at lade det blive ved det, giver naturligvis anledning til den mistanke, som mange mennesker nærer, at det er en fremmed stat, som ikke er venligsindet over for den tyske regering, der har udført det. I betragtning af at de eneste stater, der kunne have udført det, ville have været USA, Storbritannien, Polen og måske Litauen, men alle antyder – og ved også – at intet i dette stærkt overvågede område af Østersøen kunne være blevet udført uden USA's kontrol og samtykke.

Så hvorfor undlader den tyske regering at nævne noget? Folk har mere og mere en fornemmelse af, at den nuværende tyske regering ikke forsvare det tyske folks interesser, og det på trods af, at den tyske økonomi vil bryde sammen i efteråret og vinteren på dramatisk vis, hvor sabotagen af disse rørledninger vil have spillet en afgørende rolle.

GALLAGHER: Er der nogen i Tyskland, der i betragtning af den enorme forøgelse af priserne og sabotagen af den tyske økonomi som følge af tabet af naturgasforsyninger og olieforsyninger – men især naturgas – er der nogen, der hævder, at Rusland og

Tyskland bør reparere denne rørledning? Eller er der overhovedet nogen aktioner mod denne NATO-politik med henblik på fuldstændig krigsførelse mod Rusland?

ZEPP-LAROUICHE: Det vil jeg mene! Netop i dag er der adskillige demonstrationer, og der har været talrige demonstrationer i de sidste dage og uger, ikke kun i det østlige Tyskland, men især der, men også i dag i mange vesttyske byer. Hvad folk ytrede i disse demonstrationer var, at det er nøjagtig som i 1989: Det var de demonstrationer, hvor Berlinmuren faldt som følge heraf. Man kræver, at sanktioneerne mod Rusland skal ophøre, at våbensalget til Ukraine skal indstilles, at dette ikke er vores krig, vi kræver en diplomatisk løsning. Mest interessant er aktionerne i byen Stralsund, hvor de kristelige demokrater (CDU), de frie demokrater (FPD), Linke (Venstrepartiet) og socialdemokraterne (SPD) samt en alliance af borgere kaldet "Borgere for Stralsund" alle har underskrevet et initiativ, hvor man tilbyder, at byen Stralsund skal være værtsby for fredsforhandlinger med Ukraine. Man erklærer, at der ikke er noget vigtigere end fred på vores jord, og refererer til den storslåede historie om at skabe Freden i Stralsund, som er en henvisning til konfliktløsningen fra 1370, hvor en krig mellem Danmark og Hansestæderne (herunder Stralsund) endte med den såkaldte Fred i Stralsund. Så mere end 650 år senere ønsker de at skabe en ny Fred i Stralsund, hvilket er en meget imponerende intervention, som efter min mening tydeligt genopliver ånden fra 1989 i disse demonstrationer. De forlanger også, at den nuværende tyske regering skal træde tilbage.

GALLAGHER: Så, ånden fra 1989 er helt sikkert til stede! Der er en kendt blogger og strategisk ekspert, Alexander Mercouris, som i en video argumenterede for, at denne mørklægning af situationen med rørledningerne, på trods af nogle meget klare indikationer på, hvad der skete, at det betyder, at den tyske regering er under kontrol af en fremmed magt, som er fjendtlig over for Tyskland – det var således han

udtrykte det. Hvad er dit syn på dette ræsonnement? Har det betydning for de demonstrationer, der er på vej, og for regeringens ageren?

ZEPP-LAROUICHE: Ja. Der er utallige opfordringer til, at denne regering skal gå af, som mange mennesker mener, er den værste regering, Tyskland har haft i hele efterkrigstiden. Det gælder helt sikkert for De Grønne – det er en såkaldt “gadelygtekoalition” med De Grønne, de liberale [FDP] og Socialdemokraterne, hvoraf De Grønne i virkeligheden er krigspartiet, NATO-partiet, med den mest høgeagtige, krigeriske politik, og man kan ikke skelne det de repræsenterer, fra Stoltenberg eller Blinken. Den såkaldte økonomiminister, Robert Habeck, som tidligere var temmelig populær i meningsmålingerne, styrtdykker nu og er blevet genstand for offentlig foragt, fordi han helt klart fører en politik, der betyder en afindustrialisering af Tyskland. Således befinder vi os midt i en enorm social eksplosion i Tyskland.

GALLAGHER: Interessant. Vi har set dette for nylig i Storbritannien, hvor Liz Truss, som var klar til at trykke på atomknappen og en rigtig fighter, ankom som et helvede på hjul til premierministerposten, derefter faldt hjulene meget hurtigt af, nu er hun trådt tilbage, og de befinder sig i en regeringskrise såvel som i en finanskrisen. Så vi oplever disse ting i hele Europa.

Lad mig spørge dig: Du bliver ofte omtalt og interviewet i medierne i Kina, senest i går i CGTN's udsendelse “Dialogue”. I et af interviewene [<https://chinaplus.cri.cn/podcast/detail/1/2706897>] fokuserede de på din vurdering af situationen i Frankrig og Tyskland. Hvad kan du fortælle kineserne om situationen i Europa? Hvad finder du er vigtigst, at de bør forstå?

ZEPP-LAROUICHE: De ser særligt på Tyskland, med fuldstændig forbløffelse: Et engang stolt folk af digtere og tænkere, som

beundres for sin videnskabelige og teknologiske ekspertise i hele verden, begår økonomisk selvmord for øjnene af den øvrige verden. Det er meget svært for folk i Asien generelt at forstå, hvorfor Europa er på en så selvdestruktiv kurs.

Det, de foretager sig som konsekvens heraf, er at fremskynde opbygningen af et nyt økonomisk system, som består af landene i BRICS, SCO, CICA [Conference on Interaction and Confidence Building Measures in Asia] og andre organisationer i det Globale Syd, hvor de opbygger et økonomisk system, som er fokuseret på at mindske fattigdommen i hele udviklingssektoren; samarbejde til gensidig fordel; og det skal anføres til Kinas gunst, eller til (der er et ord, jeg mangler) at de løbende tilbyder USA og de europæiske lande, at de bør samarbejde i stedet for at forsøge at slå. Men lige nu ser det ikke ud til, at folk i Vesten har den fornødne visdom til at reagere på dette tilbud.

GALLAGHER: Hvis det tyske erhvervsliv og de tyske husholdningers adgang til naturgas fra Rusland er blevet ødelagt, som følge af denne økonomiske krigsførelse mod Rusland, er Biden-regeringens økonomiske foranstaltninger mod Kina da af samme omfang, som den totale økonomiske krigsførelse mod Rusland? Og hvad tror du, at Kinas reaktion hertil vil være?

ZEPP-LAROUCHE: Hvis man ser på Biden-regeringens politik og folk som den tyske udenrigsminister, Annalena Baerbock, der mange gange har sagt, at de ønsker at (citater) "ruinere Rusland" eller (citater) "forhindre Rusland i at diversificere sig fra olie og gas" – dette blev allerede erklæret den 25. januar af en unavngiven embedsmand fra Det Hvide Hus – så er det ikke lykkedes særlig godt. [<https://www.whitehouse.gov/briefing-room/statements-releases/2022/01/25/background-press-call-by-senior-administration-officials-on-russia-ukraine-economic-deterrence-measures/>]

Effekten af dette var, at Rusland vendte sig mod Asien og

klarede sig relativt bedre end Tyskland, hvor man nu oplever et komplet tilbageslag, og landet er i umiddelbar fare for afindustrialisering, og i betragtning af den tyske økonomiske størrelse vil dette medføre en ødelæggende påvirkning for hele Europa.

Derfor tror jeg, at truslen om at gentage det samme mod Kina, som man allerede har gjort mod Rusland, udelukkende medfører en total afindustrialisering af Vesten, i det mindste den europæiske del heraf. Desuden samarbejder Kina med ca. 150 lande i forbindelse med Bælte- og Vej-Initiativet (BRI), Det Globale Udviklingsinitiativ, og netop på den igangværende 20. partikongres for Kinas Kommunistiske Parti (KKP), som er i gang, blev det i den rapport, som blev fremlagt på konferencen, stolt fastslået, at den kinesiske økonomiske politik er fokuseret på kontinuerlig innovation, videnskabelig og teknologisk udvikling og fremme af borgernes kreativitet. Resultaterne har været en vedvarende fremgangsrig økonomi. Så hvis Vesten ønsker at afkoble sig fra Kina, vil de gøre det på deres egen bekostning, hvilket vil føre til selvdestruktion: Så forhåbentlig vil de vågne op, inden det er for sent.

Resten på engelsk:

GALLAGHER: Well, that was the last thing I wanted to ask you about: That the Schiller Institute is obviously mobilizing a large number of leading people around the world, and also young people around the world, to stop this nuclear war threat. And you're the one that has launched these mobilizations: What do you think can make it possible to reach a situation of peace, and perhaps even development, before we are in an unsurvivable nuclear war?

ZEPP-LAROUCHE: Well, if you look around the world and ask normal people, like normal parliamentarians, elected officials, trade unionists, industrialists, farmers, fishermen, and so forth, nobody wants World War III! It's a very small apparatus which is pushing this geopolitical

confrontation which threatens the annihilation of the human species. So, this initiative you're referring to comes out of meeting with Latin American parliamentarians and ex-parliamentarians, and we recognized that a similar desire for world peace and against this confrontation is prevalent all over the world. [<https://schillerinstitute.com/blog/2022/10/06/live-event-stop-the-war-before-it-is-too-late-eliminate-the-causes-of-the-war-danger/>] So the fact that what is at stake is the possible destruction of mankind, that makes, automatically, every citizen on the planet, to be a world citizen who has the right to speak out for the interest of humanity as a whole. And given the fact that the Schiller Institute is named after the poet Friedrich Schiller, who argued that there is no contradiction between a patriot and a world citizen—or that there doesn't have to be—basically, we are now appealing to world citizens from all over the world to stand up against this war, and make sure that people understand that we have to make a jump in the thinking, to think in terms of a new paradigm, where everybody learns to think as a world citizen; which doesn't mean you're not a patriot, it just means you have to make one more step, you have to take the interest of humanity as a whole into account, and make sure that your understanding of your national interest is not in contradiction to that larger interest of humanity as a whole.

Because only if we all start thinking about the fact that we are sitting in one boat, and that if there is a nuclear war, nobody will live, and that we have, and that we have to find a new model of international relations as the precondition to get out of this crisis, that we will actually make it. And the response so far has been tremendous, because I think everybody who is concerned about world peace and the danger of war, is responding very well about this initiative, once they know about it. So help to spread the knowledge about it. [https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20221027]

GALLAGHER: OK, so five days from now, on Oct. 27, there is a second conference of those present and former elected officials whose deliberations you've been describing, and of course, at the same time, there are other meetings and discussions of potentially a new money system, a new credit system internationally, which are going on within the BRICS and elsewhere. Do you think that this can lead to an actual formation of development, an actual economic architecture, which can make development possible in the developing sector?

ZEPP-LAROUICHE: I think the need to implement that could arrive very suddenly: Because if you look at the panicky reactions in Great Britain, the desperate action to go for quantitative easing, jump to quantitative tightening, go back to quantitative easing—there's a rapidity like that of Liz Truss going into 10 Downing Street, out of 10 Downing Street, and now they're talking about Boris Johnson—"BoJo"—to come back, which is the farce of the century: I think the system of the City of London, and by implication the entire trans-Atlantic financial system, is teetering on the verge of dissolution. So the need to put a New Bretton Woods system, a new credit system on the international agenda may erupt more quickly than people think.

GALLAGHER: Great! OK, for *EIR*, I've been talking with Helga Zepp-LaRouche, head of the Schiller Institute, about those prospects and about this extremely complicated and dangerous situation around Europe, and Germany in particular. With that, I think we'll wrap up our interview. Helga, thank you very much for your answers, and for taking the time with us for today.

Foto: Wikimedia Commons

Den, som guderne ville ødelægge, sendte de først til Harvard for at studere økonomi

Den 12. oktober 2022 (EIRNS) – I betragtning af at menneskeheden står på randen af en mulig tredje verdenskrig med atomvåben – og at dette faktum nu er bredt anerkendt i alle kyndige kredse internationalt – er enhver person nu, om man vil det eller ej, en verdensborger, et medlem af den fælles menneskehed først og fremmest og før alle andre nationale eller lokale overvejelser. Det eneste spørgsmål er, om vi nu vil handle på dette grundlag, som Friedrich Schiller krævede, og reagere som både verdensborger og patriot?

Dette var Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouches vurdering og marchordre i dag, efter at hun havde gennemgået den strategiske situation, herunder den eksplosive dækning af det tidligere amerikanske kongresmedlem Tulsi Gabbards (D-HI) bemærkninger, som i går meddelte, at hun træder ud af Det Demokratiske Parti. Gabbard udtalte i går til værten på et socialt medie Joe Rogan, at "folk skal vide, at vores ledere har skubbet os til randen af en atomkrig". I et interview, hvor der allerede er over 2 millioner visninger, <https://www.youtube.com/watch?v=rAfwpfUBw1M> beskrev Gabbard rammende dette som det farligste tidspunkt i historien, hvor en atomkrig kan bryde ud om en uge, måske en måned.

Tidligere præsident Donald Trump udtalte sig også den 9. oktober (bedre sent end aldrig, kommenterede Zepp-LaRouche) om faren for atomkrig og opfordrede USA til at sætte sig ved forhandlingsbordet med Rusland. Seks måneder tidligere, den 27. april, havde oberst Richard Black (pensioneret) foretaget

et interview til {EIR} og Schiller Instituttet, hvor han understregede den umiddelbare fare for atomkrig, <https://schillerinstitute.com/blog/2022/04/26/video-col-richard-black-u-s-leading-world-to-nuclear-war/> i en video, som nu har langt over 2 millioner visninger (herunder med tyske, franske, italienske, spanske og portugisiske undertekster).

Alle dele af samfundet rundt om i verden må mobiliseres for at stoppe denne overhængende fare, erklærede Zepp-LaRouche, men dette vil udelukkende lykkes, hvis de underliggende årsager til krigen – det systemiske sammenbrud i hele det transatlantiske finanssystem – bliver håndteret og korrigeret. Delvise mobiliseringer med halve løsninger, der ikke tager fat på den grundlæggende årsag, vil mislykkes, advarede hun.

Tænk på den ildevarslende finanskriser, der har spredt sig yderligere fra Storbritannien i de seneste uger, hvor Bank of England i går udsendte en offentlig advarsel om, at “dysfunktion på dette marked og udsigten til en selvforstærkende ‘brandudsalgs’-dynamik udgør en væsentlig risiko for den finansielle stabilitet i Storbritannien”.

Skiftende politikker med at træde speederen i bund på den pengepolitiske udstedelse (QE, eller kvantitativ lempelse), efterfulgt af at træde på bremsen (QT, eller kvantitativ stramning), efterfulgt af at gøre begge dele på samme tid, har kun forværret situationen og skabt {både} hyperinflation og fysisk-økonomisk kollaps, uden nogen mulig løsning inden for rammerne af den nuværende systemisk fejlbehæftede ordning.

Det samme politiske vanvid forfølges aggressivt i USA af den amerikanske centralbank med tilsvarende resultater. Og som om de ville fejre og fremhæve deres inkompetence, fik den tidligere centralbankchef “Helikopter” Ben Bernanke – den samme Bernanke, der blev berygtet for at opfordre til at kaste penge ud fra helikoptere, om nødvendigt, for at redde det svigtende system – netop tildelt Nobelprisen i økonomi i 2022!

Man kan faktisk med rette fastslå, at hvem guderne vil ødelægge, sender de først til Harvard for at studere økonomi.

Løsningen er heldigvis umiddelbart til stede. En ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur er det konkrete udtryk for denne ene menneskeheds fælles interesse, et nyt paradigme, der erstatter det bankerotte, spekulative, neoliberale system med centrum i City of London og Wall Street med et hamiltonisk kreditsystem, hvis formål er at fremme avancerede teknologiske udviklingsprojekter i alle klodens fjerneste afkroge, sådan som Lyndon LaRouche beskrev det i detaljer i løbet af det sidste halve århundrede.

For at drøfte sådanne emner afholder Schiller Instituttet en international konference lørdag den 15. oktober med titlen: "Build the New Paradigm, Defeat Green Fascism" (opbyg det nye paradigme, besejr den grønne fascisme). Tilmeld dig på https://schillerinstitute.nationbuilder.com/october_15_2022_conference_inperson

Schiller Instituttet glædes ligeledes over at kunne meddele, at det vil afholde et stort internationalt arrangement i Mexicos kongres i Mexico City, "Andet seminar for nuværende og tidligere valgte embedsmænd i verden" om emnet: "Stop faren for en atomkrig". Det vil blive afholdt den 27. oktober fra kl. 10.00-13.00 (EDT) med international deltagelse via Zoom og med simultantolkning på flere sprog (se invitationen nedenfor).

Foto: Veronika Valdova, Pexels

De atomare krigsmagere har udløst et finansielt kollaps

Den 9. oktober (EIRNS) – Den mest yderliggående krigeriske regering i Europa, ledet af Storbritanniens premierminister Liz Truss, har, ved tåbeligt at forsøge at redde svindlende forhandlere af energipriser i krigen mod Rusland med 2-400 milliarder pund i lånte statsmidler, udløst "ustabilitet" i en global boble af ubetalelig gæld og derivater på en milliard dollars. Det har antændt en tændstik under det brændsel, som den amerikanske centralbank, Federal Reserve, og de europæiske centralbanker har ophobet siden det sidste globale finanskrisen i 2008. Nu, hvor bålet af al den finansielle spekulation begynder at brænde, må politiske ledere og aktive borgere verden rundt, forberede en ny økonomisk arkitektur gennem presserende konferencer og diskussioner. Denne nye arkitektur skal blokere for spekulation i gæld og i stedet finansiere kreditter til udvikling, til infrastruktur inden for el, vand og sundhed og til industrialisering. Den må gøre det, som præsident Franklin D. Roosevelt havde til hensigt at gøre med Bretton Woods-kredit- og valutasystemet i 1945, men den skal gøre det til gavn for alle nationer i verden og for deres fremskridt.

De ledere og aktivister, der nu – og snarest – tilslutter sig Schiller Instituttets accelererende mobilisering for at forhindre, at NATO's krig bliver til en verdenskrig, vil være bedst udrustet til at iværksætte konferencerne for at skabe et sådant Nyt Bretton Woods.

Bank of England informerede Parlamentet i et brev den 5. oktober om, at Truss-regeringens bommert hurtigt havde bragt store britiske pensionsfonde til at bryde sammen "inden for få timer" natten mellem den 27. og 28. september, som til gengæld blev reddet af nationalbanken, og at de banker i City of London, som havde ydet gearede lån til fondene, også

potentielt var i fare, hvorved det finansielle system var destabiliseret.

(<https://committees.parliament.uk/publications/30136/documents/174584/default/>) I weekenden den 7.-9. oktober dukkede der rapporter op i en række finansielle medier som den i Asia Times: "Global Margin Call Hits European Debt Markets", med følgende overskrift: "Hedges blow up after risk gauges in Germany's government debt market exceeded those of the 2008 world crash".

Den farligste og mest udbredte af alle de finansielle derivatkontrakter, som blev indgået i de 25-30 år efter Glass-Steagall, de omkring 500 billioner dollars i nominel værdi af renteswaps, ødelagde mange lokalsamfund i hele den transatlantiske verden frem til det globale sammenbrud i 2008. Selve krakket i 2008 blev udløst af blot 65 billioner dollars af en anden type derivater, nemlig de såkaldte "credit default swaps". Nu truer disse med et større og alvorligere krak. Årsagen er det underliggende fysiske kollaps af produktion og produktivitet, som er resultatet af centralbankernes politik siden 2008, og nu sammenbruddet af landbruget og den industrielle økonomi i forbindelse med inflationen, krigen og sanktionerne siden starten af 2020.

City of London, Bank of England og Den Europæiske Centralbank intensiverer presset på den amerikanske centralbank for at vende tilbage til kvantitative lempelser, inden det er for sent. Men truslen om et sammenbrud af det finansielle system, som de advarer om, kræver det modsatte af en sådan udpumpning af likviditet og obligationsopkøb fra centralbankernes side. Det forudsætter øjeblikkelig kontrol med derivater, nu især rentederivater, gennem Glass/Steagall-foranstaltninger for at tvinge handelsbankerne til at opgive disse derivater. Glass/Steagall-loven for det 21. århundrede, som blev vedtaget i Den amerikanske Kongres for adskillige år siden, ville have sikret dette.

Og det forudsætter denne nye arkitektur for kreditskabelse og

industriell/landbrugsmæssig udvikling, som ledes af teknologiske fremskridt. Schiller Instituttets accelererende række af møder på samtlige niveauer – næste gang den 15. oktober, en international ungdomskonference – baner vejen for dette potentiale.
(https://schillerinstitute.nationbuilder.com/october_15_2022_conference_inperson)